Revizia 3
Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXIII Nr. 2948 | Vineri 16 aprilie 1954 | 4 PAGINI — 20 BANI

In interiorul ziarului:

DIN ȚARA CONSTRUCTORILOR COMUNISMULUI: **Al. Plăeșu** — Victoria unei idei îndrăznețe (pag. 2-a).

Dr. V. Gligor — Ce este și cum trebuie organizat conveierul verde (pag. 2-a).

P. Georgescu — Răsfoind revista „Viața Romînească" (pag. 2-3).

I. Pleavă — Prima zi de muncă în S.M.T. (pag. 3-a)

Al. Mureșan — Cooperativele din raionul Luduș trebuie să sprijine campania agricolă de primăvară (pag. 3-a).

Plenara C.C. al Partidului Socialist Italian (pag. 3-a).

In legătură cu formarea guvernului finlandez (pag. 3-a).

Scrisoare din Roma: **M. Ferrara** — Țăranii italieni luptă pentru pămînt și drepturi (pag. 4-a).

Trimiterea de împuterniciți ai C.C. al P.C.U.S. în sovhozuri din regiunile în care se desfășoară valorificarea de noi pămînturi (pag. 4-a)

Înmînarea Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" d-nei Andrea Andreen (pag. 4-a)

Divergențe între S.U.A., Anglia și Franța în problemele Extremului Orient (pag. 4-a)

Chemarea partidului de 1 Mai 1954

Ziarele de ieri au publicat chemarea de 1 Mai 1954 a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn către toți oamenii muncii din Republica Populară Romînă.

Pătrunsă de nobila ideologie a internaționalismului proletar, a frăției între popoare, chemarea C.C. al P.M.R. constituie un izvor de forță și încredere pentru poporul nostru muncitor, un îndemn de a-și spori eforturile în lupta pentru construirea socialismului și făurirea bunei stări a celor ce muncesc.

Ziua de 1 Mai, ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii, zi de trecere în revistă a forțelor mereu crescînde ale clasei muncitoare și ale oamenilor muncii din întreaga lume, a noilor succese dobîndite de mișcarea muncitorească revoluționară mondială în lupta pentru pace, democrație și socialism — este întîmpinată de poporul nostru muncitor cu noi realizări în sporirea producției industriei socialiste, a producției agricole, a bunurilor de larg consum, pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Puterea populară a determinat uriașe schimbări în viața muncitorilor, țăranilor muncitori, intelectualilor, femeilor, tineretului, minorităților naționale. In vreme ce în lumea capitalistă politica cercurilor monopoliste de pregătire a războiului și fascizare a întregii vieți publice condamnă zeci de milioane de oameni ai muncii la mizerie, șomaj, foamete, teroare polițistă, iar amenințarea izbucnirii unei noi crize economice în S.U.A. nu mai poate fi ascunsă nici de cercurile guvernante, — poporul nostru muncitor se bucură de cele mai largi drepturi cetățenești și libertăți democratice și obține succese însemnate în domeniul dezvoltării economice a țării, al înfloririi culturii, al ridicării nivelului de trai.

Succesele obținute pe calea construirii socialismului se datoresc însușirii și înfăptuirii de către oamenii muncii de la orașe și sate a politicii partidului, al cărei conținut principal este grija pentru binele poporului, slujirea neobosită a intereselor celor ce muncesc.

In miezul preocupărilor partidului stau în momentul de față ridicarea producției agricole și a producției industriei alimentare și ușoare, pentru obținerea unei abundențe de produse și ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor. Partidul și guvernul iau în mod sistematic măsuri practice pentru atingerea acestui scop.

Avem tot ce este necesar pentru aplicarea în viață a măsurilor luate de partid și guvern. Depinde numai de munca organizată, plină de avînt a maselor largi de la orașe și sate, ca sarcina îmbunătățirii condițiilor de trai ale oamenilor muncii să fie tradusă cu succes în viață, ca greutățile pe care le mai avem să fie înfrînte. Chezășia înfrîngerii greutăților este unitatea de nezdruncinat între partid, guvern și popor.

Oamenii muncii din țara noastră întîmpină ziua de 1 Mai prin noi realizări în cadrul întrecerii socialiste în industrie pentru sporirea productivității muncii, reducerea prețului de cost și sporirea producției bunurilor de larg consum, ca și în cadrul întrecerii socialiste și patriotice din agricultură pentru îndeplinirea la timp și în bune condițiuni a campaniei agricole.

Cu ocazia zilei de 1 Mai, marea sărbătoare a oamenilor muncii de pretutindeni, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn cheamă pe toți cei ce muncesc de la orașe și sate să ia parte cu avînt la lupta pentru dezvoltarea economiei naționale, pentru îmbunătățirea nivelului de trai material și cultural, să pună în slujba realizării acestei sarcini toate forțele, toată capacitatea și inițiativa lor creatoare.

Poporul nostru muncitor este hotărît să răspundă chemării C.C. al P.M.R. prin noi succese în sporirea producției industriale și agricole, dovedindu-și și cu acest prilej devotamentul față de cauza socialismului, cauza făuririi bunei stări a poporului.

Partidul trasează sarcini concrete oamenilor muncii care lucrează în industria grea, în construcții, industria textilă și de încălțăminte, industria alimentară, industria locală și cooperația meșteșugărească în lupta pentru realizarea planului.

Singura cale justă pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii este lupta de zi cu zi pentru mărirea producției și ridicarea productivității muncii, reducerea prețului de cost al produselor și îmbunătățirea calității lor.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn cheamă pe muncitorii, inginerii și tehnicienii din industrie să participe cu avînt sporit la întrecerea socialistă, pentru mărirea producției și productivității muncii, îmbunătățirea calității produselor, reducerea prețului de cost, să-și desfășoare larg inițiativa lor creatoare pentru descoperirea și folosirea imenselor rezerve interne pe care le posedă întreprinderile noastre, să extindă metodele înaintate ale fruntașilor în producție.

Introducerea unui regim sever de economii în toate domeniile este o sarcină de cea mai mare însemnătate a construcției socialiste. Oamenii muncii sînt chemați să combată orice risipă, orice cheltuială de prisos, astfel încît maximum de mijloace să poată fi concentrate în direcția sporirii producției bunurilor de larg consum și a producției agricole, pentru ridicarea nivelului de trai al poporului.

Sarcini de cinste și de mare răspundere stau în fața oamenilor muncii din agricultură aflați în plină luptă pentru o recoltă bogată. Creșterea producției agricole este în momentul de față veriga principală în lupta pentru dezvoltarea economiei naționale și îmbunătățirea condițiilor de trai ai maselor.

C.C. al P.M.R. cheamă oamenii muncii din agricultură să lupte prin toate mijloacele pentru sporirea producției agricole vegetale și animale, pentru obținerea unui belșug de produse agro-alimentare, în scopul îmbunătățirii aprovizionării populației muncitoare de la orașe și sate și a industriei ușoare și alimentare.

Anul 1954 poate și trebuie să fie un an de creștere simțitoare a producției medii la hectar la principalele culturi agricole și îndeosebi la grîu, porumb, cartofi, sfeclă de zahăr, floarea soarelui, legume. Chezășia unei recolte bogate constă în extinderea aplicării agrotehnicii înaintate.

Țărani muncitori, aplicați pe suprafețe întinse metoda însămînțării porumbului, cartofului și altor plante prășitoare, în cuiburi așezate în pătrat, metoda producerii răsadurilor de legume în ghivece nutritive și alte metode agrotehnice înaintate! Lărgiți întrecerea pentru executarea la timp și la un înalt nivel agrotehnic a lucrărilor agricole de primăvară!

Partidul cheamă țăranii muncitori să lupte pentru mărirea numărului și îmbunătățirea soiurilor de animale și păsări, să contracteze cu unitățile comerciale de stat și cooperatiste produse agro-alimentare, să aprovizioneze piața cu mai multă carne, mai mult lapte, mai multe legume.

Chemarea C.C. al P.M.R. se adresează țăranilor muncitori cu gospodării individuale, membrilor gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole, tractoriștilor, tehnicienilor și inginerilor din S.M.T. și G.A.S., cerîndu-le să muncească cu avînt pentru sporirea producției agricole și ridicarea randamentului la hectar. Colectiviștii și țăranii întovărășiți sînt chemați să facă din fiecare gospodărie colectivă și întovărășire o pildă și un îndemn pentru țăranii muncitori cu gospodărie individuală de a porni pe drumul agriculturii socialiste.

Țărănimea muncitoare are datoria patriotică de a răspunde sprijinului primit din partea puterii populare, îndeplinindu-și îndatoririle față de stat, contribuind astfel la dezvoltarea economiei naționale și îmbunătățirea aprovizionării populației.

Regimul democrat-popular este preocupat permanent de ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc. Partidul cere lucrătorilor din comerțul de stat și cooperatist să lupte pentru lărgirea schimbului între oraș și sat, pentru o cît mai bună deservire a oamenilor muncii, pentru reducerea cheltuielilor de circulație a mărfurilor, pentru sporirea contractărilor și achizițiilor de produse agricole.

Partidul și guvernul acordă o deosebită însemnătate îmbunătățirii funcționării aparatului de stat. Oamenii muncii din aparatul de stat sînt chemați să lupte pentru stricta respectare a legalității populare, pentru stîrpirea birocratismului și a nepăsării față de nevoile oamenilor muncii. Trebuie întărită legătura sfaturilor populare cu masele.

Intelectualitatea înaintată constituie o mîndrie națională a poporului; ea se bucură de prețuirea și sprijinul puterii populare. Partidul cheamă pe intelectuali să-și pună cunoștințele și capacitatea creatoare în slujba construirii socialismului, a făuririi bunei stări a poporului.

Datoria comuniștilor este de a mobiliza masele la înfăptuirea programului de măsuri economice adoptat de partid și guvern, de a fi în primele rînduri ale luptei pentru sporirea producției agricole și a bunurilor de larg consum, de a fi pildă de disciplină, vigilență și devotament față de cauza partidului

Munca politică de masă a organizațiilor de partid, sindicale și U. T. M., avînd în centrul atenției problemele vitale ale luptei pentru dezvoltarea economiei naționale și îmbunătățirea traiului celor ce muncesc, trebuie să contribuie la întărirea legăturii partidului cu masele de oameni ai muncii, să întărească temelia statului nostru democrat-popular — alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, să întărească unitatea dintre partid, guvern și popor, să zădărnicească toate încercările dușmanului de clasă de a submina această unitate, să ducă la un nou avînt al activității creatoare a maselor în opera de construire a socialismului.

Făurirea unei vieți noi, luminoase a poporului este indisolubil legată de cauza apărării păcii. De 1 Mai, poporul romîn își va manifesta din nou hotărîrea de a contribui la apărarea și consolidarea păcii și prieteniei între popoare, la zădărnicirea planurilor agresive ale imperialiștilor. De 1 Mai, poporul nostru va demonstra aprobarea sa unanimă față de declarația guvernului R.P.R. care sprijină propunerile Uniunii Sovietice cu privire la asigurarea securității colective în Europa și în întreaga lume. In această zi, poporul romîn își va afirma din nou dragostea și recunoștința sa față de marea Uniune Sovietică, a cărei politică externă de pace și prietenie între popoare corespunde intereselor vitale ale tuturor popoarelor și este obstacolul hotărîtor în calea dezlănțuirii unui nou război.

Salutul nostru, marelui popor sovietic — eliberatorul și prietenul poporului nostru! Trăiască prietenia, alianța și colaborarea frățească dintre poporul romîn și marele popor sovietic! Slavă marelui Partid Comunist al Uniunii Sovietice, partidul lui Lenin și Stalin!

Salut frățesc marelui popor chinez, care sub conducerea partidului comunist merge pe drumul întăririi și înfloririi Chinei populare! Salutul nostru frățesc oamenilor muncii din țările de democrație populară, din Republica Democrată Germană, din Republica Populară Democrată Coreeană!

De 1 Mai, poporul nostru își va exprima cu putere solidaritatea internaționalistă cu oamenii muncii din țările capitaliste și coloniale care, în frunte cu partidele comuniste, luptă împotriva exploatării capitaliste și jugului imperialist, pentru libertăți democratice, pentru independența națională, pentru apărarea păcii.

Dînd glas sentimentelor întregului nostru popor muncitor, chemarea C.C. al P.M.R. proclamă:

Trăiască 1 Mai, ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii, ziua frăției muncitorilor din toate țările!

Trăiască scumpa noastră patrie, Republica Populară Romînă!

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn, forța conducătoare în Republica Populară Romînă, inspiratorul și organizatorul victoriilor poporului muncitor!

IN CINSTEA ZILEI DE 1 MAI

Să grăbim muncile agricole, aplicînd regulile agrotehnice!

Lucrează zi și noapte la însămînțări

ARAD (de la corespondentul nostru).— Eforturile susținute ale comitetului executiv al sfatului popular și ale organizației de bază din comuna Pîncota, raionul Arad, de a convinge pe țăranii muncitori să facă muncile de primăvară la timp și să folosească metode agrotehnice înaintate, au dat roade.

In scopul obținerii unei recolte bogate, țăranii muncitori au cărat pe cîmp mari cantități de gunoi de grajd putrezit, pe care l-au băgat apoi sub brazdă. La însămînțări au folosit sămînță selecționată și tratată. Pentru ca numărul mic de semănători de care dispune comuna să fie folosit din plin și fiecare țăran muncitor să aibă posibilitatea să însămînțeze cu mașina s-a organizat semănatul în timpul nopții. Rezultatul este că pînă la 3 aprilie țăranii muncitori din Pîncota au terminat aratul și însămînțatul celor 343 ha. cu culturi din epoca I-a, iar pînă la 7 aprilie au arat și au pregătit 520 ha. de teren din totalul de 803 ha. ce le vor însămînța cu culturi din epoca II-a. Pe cîmpul din jurul comunei se pot vedea pe suprafețe întinse culturi de orz de primăvară și ovăz răsărit în rînduri drepte și de o culoare verde închis.

Țăranii muncitori din Pîncota lucrează după regulile agrotehnice și în vie și în grădina de legume. Ei au dezgropat via, au făcut tăierile, iar în momentul de față au început cercuitul celor 204 hectare viță de vie.

Pentru păstrarea în pămînt a apei provenite din ploi, să facem grăpatul la timp

Din zăpada care s-a topit și din ploile căzute în ultimul timp în diferite regiuni s-a adunat în pămînt umezeala suficientă pentru încolțirea și dezvoltarea plantelor. Fiecare picătură de apă care se stringe în pămînt contribuie la sporirea recoltei din acest an.

Este necesar ca fiecare colectivist, întovărășit sau țăran muncitor cu gospodărie individuală să știe bine ce mare importanță are păstrarea în pămînt a umezelii și ce lucrări anume trebuie să facă pentru a împiedica pierderea ei.

Ținînd seama că acum în primăvară bîntuie vînturi care usucă repede terenul, oamenii muncii din agricultură au datoria să execute o serie de lucrări agrotehnice care să încetinească evaporarea apei din pămînt.

Grăparea terenului este lucrarea agrotehnică prin care se împiedică pierderea apei din pămînt. Datorită călduril și vînturilor, la suprafața pămîntului se formează o scoarță care are niște canale foarte mici prin care apa din adînc se ridică la suprafață și se evaporă. Grăpatul terenului distruge scoarța și aceste canale, și deci contribuie la păstrarea apei în pămînt. Grăpatul este o lucrare care trebuie să fie executată neapărat în toate regiunile din țară. Este dăunător că în unele regiuni cum ar fi Constanța, Galați, Bacău, Iași și în unele raioane din regiunea București se neglijează executarea acestei importante lucrări.

Grăpatul arăturilor adînci de toamnă se face pieziș pe direcția brazdelor, cu o grapă grea. Chiar dacă această lucrare a mai fost făcută odată, trebuie repetată cu o grapă mai ușoară. O grăpare face tot atît cît o ploaie bună.

Trebuie acordată o mare importanță grăpatului semănăturilor de toamnă. Zăpada și ploile au apăsat terenul, au format o scoarță groasă care, în afară de faptul că înlesnește pierderea umezelii, împiedică plantele în creșterea lor. De aceea este absolut necesar ca semănăturile de toamnă să fie grăpate în timpul cel mai scurt. De asemenea trebuie grăpate și semănăturile de primăvară, dacă terenul a prins scoarță. La grăpatul semănăturilor trebuie să se ceară sfaturi inginerilor și tehnicienilor. Agronomii au datoria să dea lămuriri, ținînd seama de starea semănăturilor respective, dacă trebuie și cum trebuie făcut grăpatul.

Pînă la însămînțare, arăturile de primăvară trebuie grăpate de cîteva ori. Dacă grapa adună pir, rădăcini de porumb și floarea soarelui, acestea se scot la marginea terenului și li se dau foc.

Țăranii muncitori sînt chemați să facă de îndată grăpatul arăturilor și semănăturilor pentru a menține cît mai multă umezeală în pămînt.

Organele de stat au datoria să antreneze masele de țărani muncitori să facă această lucrare în timpul cel mai scurt. In acest scop organizațiile de partid sînt datoare să desfășoare o intensă muncă politică. Orice întîrziere face să se piardă din pămînt apa atît de necesară plantelor.

Fruntași în aplicarea metodelor înaintate

PITEȘTI (de la redacția ziarului „Secera și Ciocanul").

In multe sate din regiunea Pitești, țăranii muncitori cu gospodării individuale, colectiviștii și întovărășiții, în frunte cu comuniștii și deputații aplică metode agrotehnice înaintate la executarea muncilor agricole de primăvară.

Membrii întovărășirii din comuna Mihăești au plantat cartofi în cuiburi așezate în pătrat.

Știind că semănatul la vreme aduce spor de recoltă, membrii gospodăriei agricole colective „Nicolae Bălcescu" din comuna Văleni, raionul Topoloveni, n-au lăsat să le scape nici o zi prielnică pentru lucru la cîmp. Ei au și terminat pînă la 12 aprilie semănatul ovăzului, mazărei, borceagului și lucernei și plantatul cartofilor. Suprafețe mari de cartofi au fost plantate în cuiburi așezate în pătrat.

In comuna Stolcani din raionul Băbeni, deputatul Dumitru Oprescu a fost primul țăran muncitor din sat care a însămînțat ovăzul în mustul zăpezii. Pentru a determina și pe cellalți țărani muncitori să-i urmeze exemplul, el a ținut o consfătuire cu alegătorii din circumscripția sa, îndemnîndu-i să respecte regulile agrotehnice. După consfătuire, țăranii muncitori au început semănatul. Acum, deputatul se pregătește să însămînțeze porumbul în cuiburi așezate în pătrat, lucru despre care a discutat cu toți alegătorii săi.

Cînd lipsesc ajutorul și îndrumarea

BIRLAD (de la corespondentul nostru). In raionul Murgeni însămînțările nu merg într-un ritm satisfăcător iar comitetul executiv al sfatului popular raional nu dă atenția cuvenită răspîndirii și extinderii metodelor agrotehnice înaintate. Cu mare nepăsare este privită metoda de însămînțare a floarei soarelui și porumbului în cuiburi așezate în pătrat. In raion sînt numeroși țărani muncitori care nu știu în ce constau avantajele acestei metode și nu știu cum se însămînțează floarea soarelui sau porumbul în cuiburi așezate în pătrat pentru că nu sînt ajutați și îndrumați. Această lipsă pornește chiar de la Sfatul popular raional Murgeni (președinte Gh. Marton) care a repartizat inginerii și tehnicienii agronomi pe gospodării colective și întovărășiri și nu pe grupe de comune. Or, în felul acesta țăranii muncitori cu gospodării individuale sînt lipsiți de ajutorul agronomilor.

Țăranii muncitori sînt însă dornici să folosească metoda însămînțării în cuiburi așezate în pătrat pentru ca să sporească producția agricolă. In comuna Găgești sînt mulți țărani muncitori cu gospodării individuale care vor să însămînțeze după această metodă. De asemenea, în comuna Blăgești, după ce la căminul cultural s-a vorbit despre avantajele acestei metode, numeroși țărani muncitori s-au hotărît să însămînțeze porumb și floarea soarelui în cuiburi așezate în pătrat. Dar agronomul de sector Dumitru Chiriac nu le-a arătat cum se construiește marcatorul, cum se însămînțează etc. De altfel, agronomul de sector Dumitru Chiriac n-a mai dat nici pe la întovărășirea din satul Igești, de la inaugurarea ei.

Văzînd că nu se ocupă nimeni de el, țăranii muncitori cu gospodării individuale au început să însămînțeze singuri așa cum s-au priceput și uneori fără marcator, porumb sau floarea soarelui în cuiburi așezate în pătrat. Astfel au procedat unii țărani muncitori din comunele Blăgești, Tutcani, Măluștenii și altele. Ei au dovedit astfel că știu să meargă înaintea birocraților de la sfatul popular raional.

Iată un exemplu edificator. In comuna Măluștenii țăranul muncitor Iacob Liga a chemat la întrecere patriotică pe moș Ștefan Filluță. Pentru că a auzit de metoda însămînțării floarei soarelui în cuiburi așezate în pătrat a vrut s-o folosească și el. S-a dus ca să ceară îndrumări președintelui sfatului popular comunal. Acesta n-a știut să-i explice. Și a stat Iacob Liga la pîndă pînă cînd agronomul din sectorul lor a trecut prin comună. Liga l-a oprit lămuriri despre această metodă după care nu mai lucrase niciodată. După ce a construit marcatorul și a însămînțat în cuiburi așezate în pătrat, în aceeași zi și în ziua următoare, încă 7 țărani muncitori au semănat floarea soarelui după această metodă.

Ce mai așteaptă oare comitetul executiv al sfatului popular raional și comitetul raional de partid? Pînă cînd vor mai tărăgăna luarea măsurilor pentru popularizarea și răspîndirea metodelor agrotehnice în rîndurile țăranilor muncitori?

Insămînțează în cuiburi așezate în pătrat

BAIA MARE (de la redacția ziarului „Pentru socialism"). — Răspunzînd chemării participanților la consfătuirea pe țară a fruntașilor în cultura porumbului, cartofului și a sfeclei de zahăr, tot mai mulți țărani muncitori cu gospodării individuale, colectiviști și întovărășiți din regiunea Baia Mare folosesc metoda însămînțării în cuiburi așezate în pătrat la culturile prășitoare, precum și alte metode agrotehnice care contribuie la mărirea producției la hectar.

Astfel, membrii întovărășirii agricole „23 August" din satul Iojib, raionul Satu Mare, îndrumați de tehnicienii secției agricole a sfatului popular raional, au îngrășat pămîntul pe o suprafață de 62 ha. cu 280 tone gunoi de grajd și 4.000 kg. superfosfat. Tot odată, au dat ca îngrășăminte pe suprafața prevăzută pentru cultura cartofului — cenușă și gălnaț. După ce au marcat terenul au însămînțat în cuiburi așezate în pătrat 4 ha. cu floarea soarelui. De asemeni, întovărășiții au plantat un hectar cu cartofi în cuiburi așezate în pătrat. Intovărășiții din Iojib au pregătit și terenul care va fi însămînțat cu porumb în cuiburi așezate în pătrat. La aceste munci s-au evidențiat întovărășiții Șipoș, Iuliu, Pop Coloman și Maticu Gheorghe.

Intovărășiții din Finteușu Mic, raionul Șomcuta Mare, au însămînțat ovăzul cu mașina, iar floarea soarelui a fost semănată pe 2,5 ha. în cuiburi așezate în pătrat. Ei au executat toate lucrările de pregătire a terenului pentru porumb, semănînd o suprafață de 10 ha. în cuiburi așezate în pătrat. Intovărășiții care au fost în frunte la aplicarea metodei de semănat în cuiburi așezate în pătrat sînt Codrea Ioan și Marcu Ioan.

Plantări de pomi în regiunea Oradea

ORADEA (de la corespondentul nostru). In regiunea Oradea sînt în curs de organizare numeroase pepiniere raionale, care vor produce anual zeci de mii de pomi pentru plantat. Pînă în prezent au fost organizate asemenea pepiniere în comunele Sintandrei din raionul Oradea, Diosig din raionul Săcueni, Criștior din raionul Beiuș. Aceste pepiniere au produs peste 50.000 pomi — care s-au și distribuit țăranilor muncitori — precum și numeroși puieți pentru port-altoi.

Gospodăria agricolă de stat Oradea are o pepinieră pe o suprafață de 50 ha. Numai în acest an ea a distribuit țăranilor muncitori, gospodăriilor colective și gospodăriilor de stat peste 100.000 pomi.

La gospodăria de stat Oradea s-au plantat în primăvara acestui an 10.000 pomi de diferite soiuri; la gospodăria de stat Săcueni s-au sădit 5.000 pomi. Țăranii muncitori cu gospodărie individuală au plantat peste 50.000 pomi — meri, peri, nuci etc.

In multe comune din regiune, ca Oșorheiu, Sălard și altele, țăranii muncitori au ascultat sfaturile tehnicienilor viti-pomicoli de la raioane și regiune, săpînd din toamnă gropi pentru sădirea pomilor, făcînd plantări la adîncimea și distanța necesare.

Incă din primele zile ale primăverii, în regiunea Oradea a început curățirea uscăturilor din pomi, distrugerea omizilor etc.

Zile de întrecere

Ședința de producție a secției filatură începuse de puțin timp. Oamenii își luau angajamente în cinstea zilei de 1 Mai. Intr-un colț al sălii, maistrul Ștefan Mușchei schița diferite desene pe o bucată de hîrtie. Părea că nu aude ce se vorbește în jur. Apoi ceru și el cuvîntul.

„Tovarăși, pe mine mă preocupă de mai mult timp o problemă. Uitați despre ce e vorba. Cănile de la carde sînt prea jos, din care pricină bumbacul cade afară și gata deșeul; ba, uneori, bumbacul se strecoară printre piese și le strică. Eu mă angajez ca în cinstea lui 1 Mai să fac un dispozitiv cu ajutorul căruia cănile cardelor să fie ridicate în așa fel, încît bumbacul să nu mai poată cădea afară".

La vorbă, Ștefan Mușchei nu e cine știe ce meșter, însă la muncă e printre primii. Toți muncitorii de la fabrica „Victoria" din Iași cunosc pasiunea pentru inovații tehnice a lui Ștefan Mușchei, maistru de întreținere la secția carde. Acum cîtva timp, fotografia maistrului a apărut la panoul inovatorilor.

Povestea unei mașini readuse la viață

...Lui Mușchei îi place să asculte bătaia regulată a mașinilor. Uruitul puternic al cardelor el îl numește „cîntec". In secția unde lucrează maistrul Mușchei, toate mașinile funcționează din plin. Una singură încetase de multă vreme să mai lucreze. Zăcea ca o pasăre cu aripile frînte. Era o cardă care avea tamburul defect și o serie de alte piese stricate. Spre sfîrșitul anului trecut, conducerea întreprinderii făcuse și formele pentru a preda la fier vechi această mașină pe care o socotea imposibil de reparat. Maistrul Ștefan Mușchei era însă de părere că poate fi reparată. De aceea, împreună cu încă doi muncitori din echipa sa, s-a apucat de treabă. Adesea se sfătuia cu inginerul șef Augustin Rațiu — convins și el că dacă Mușchei se apucă de o treabă o va duce la bun sfîrșit. Și într-adevăr, după ce a lucrat cîteva săptămîni în șir, carda a fost readusă la viață. Punînd în funcțiune o cardă inactivă, maistrul Ștefan Mușchei a dat o contribuție însemnată la sporirea producției în fabrică.

...Atunci cînd l-au auzit luîndu-și angajamentul în ședință, oamenii nu s-au îndoit că pînă la 1 Mai cănile de la carde nu vor mai face să se producă deșeuri și să se defecteze mașinile. Și în aceste zile, cînd întrecerea se desfășoară în întreaga fabrică, maistrul Ștefan Mușchei lucrează cu rîvnă pentru confecționarea dispozitivului.

Grija pentru calitatea produselor

In secțiile fabricii „Victoria" se află multe lozinci și panouri care cheamă pe muncitori să dea produse de bună calitate. Agitatorii au discutat cu muncitorii problema economiilor, arătîndu-le că o sursă de economii este și îmbunătățirea calității, înlăturarea rebuturilor. Ca urmare a muncii politice desfășurate de organizația de bază în rîndurile muncitorilor s-au făcut o serie de propuneri pentru îmbunătățirea calității produselor, propuneri dintre care unele — cum e, de pildă, instalarea unor valțuri de curățire a țesăturilor la calendru — au fost traduse în viață. Acum, pe panourile care vorbesc despre angajamentele luate de muncitori în cinstea zilei de 1 Mai, stă scris: „Vom da numai mărfuri de bună calitate".

Aceste cuvinte sînt scrise și pe mașinile la care lucrează țesătoarele fruntașe Magdalena Stoica și Ana Luca. Amîndouă lucrează la cîte patru războaie, iar locul lor de muncă e învecinat. Azi ele se întrec în muncă, însă cu cîtva timp în urmă Ana Luca mai era încă „eleva" lui Stoica. Magdalena Stoica, care muncește de peste 20 de ani în această fabrică, nu se putea împăca cu gîndul că vecina ei de lucru, Ana Luca, dă țesături de calitate slabă. La o ședință a criticat-o cu asprime.

„Tovarășa Luca nu muncește cum trebuie. Și e tînără, are doar 17 ani, iar tinerețea ei ar trebui să fie ca un motor care să o facă să meargă înainte, să lucreze zi de zi mai bine..."

Un timp, Luca a fost supărată pentru că „a făcut-o de rușine" în ședință. Dar Stoica a știut să se apropie tovărășește de ea și să-i dea sfaturi prețioase încetul cu încetul, Ana Luca a început să se convingă că tovarășa sa de muncă avusese perfectă dreptate cînd a criticat-o atunci la ședință. Acum era numai ochi și urechi la sfaturile pe care i le dădea Magdalena Stoica. Căuta să vină cu cîteva minute înainte de începerea lucrului pentru a-și organiza locul de muncă. In timpul producției era mai atentă, iar mîinile se deprinseseră să aleagă firele cu mai multă îndemînare.

Acum, iată-le muncind alături, întrecîndu-se pentru a-și îndeplini cu cinste angajamentele luate în cinstea zilei de 1 Mai.

Din primele zile de întrecere în cinstea lui 1 Mai pe graficul unde sînt scrise roadele muncii colectivului se putea citi: „Magdalena Stoica a depășit planul cu 40%; Ana Luca a depășit planul cu 6%. Amîndouă dau produse de bună calitate".

Asemenea lor, multe țesătoare și filatoare de la fabrica „Victoria" din Iași își intensifică eforturile în producție pentru a da, în cinstea zilei de 1 Mai, produse mai multe și de calitate mai bună.

A. CROITORU

Pregătiri pentru odihna de vară a oamenilor muncii

In curînd, numeroși muncitori și funcționari se vor îndrepta spre pitorescile noastre stațiuni balneo-climaterice, pentru a-și petrece acolo concediul de odihnă sau pentru a-și întări și reface sănătatea. Anul acesta Direcția caselor de odihnă a C.C.S.-ului, precum și Direcția balneo climaterică din Ministerul Sănătății au luat o serie de măsuri pentru a asigura o odihnă cît mai plăcută oamenilor muncii.

In prezent se execută lucrări pentru mărirea capacității unor case de odihnă și se reamenajează cele care au fost închise în sezonul de iarnă. In stațiunea Sovata, de pildă, majoritatea vilelor aparținînd Ministerului Sănătății au fost reparate, curățite și reamenajate. De asemenea, în multe stațiuni ale C.C.S.-ului au început lucrările de reparații capitale și curente la casele de odihnă care au suferit degradări de pe urma viscolului. Astfel de lucrări se fac la Amara, Călimănești, Tușnad, Sinaia, Predeal.

Pentru o mai justă folosire a caselor de odihnă, anul acesta s-a trecut la reprofilarea caselor aparținînd Consiliului Central al Sindicatelor, Ministerului Sănătății și altor ministere Pînă acum s-a făcut reprofilarea caselor de odihnă de la Borsec, Govora, Sovata.

In prezent se lucrează la introducerea gazului metan în stațiunile de pe Valea Prahovei, la alimentarea cu apă a stațiunilor Bran, Tușnad etc., la amenajarea unor cantine noi spațioase și confortabile, la Predeal, Tușnad, Sovata și alte stațiuni.

Anul acesta, sistemul de aprovizionare a caselor de odihnă va fi îmbunătățit prin folosirea posibilităților locale și extinderea și dezvoltarea gospodăriilor anexe.

In cadrul stațiunilor de odihnă se va desfășura o vie activitate culturală. In curînd se vor termina lucrările de amenajare a casei culturale de la Sinaia și construcția noului teatru în aer liber. Se vor amenaja, de asemenea, noi cluburi la Vasile Roaită, Soveja, Sovata etc.

Ce este şi cum trebuie organizat conveierul verde

Dr. VIRGIL GLIGOR
directorul Institutului de Cercetări Zootehnice

Legea privitoare la măsurile pentru dezvoltarea creşterii animalelor pe anii 1954-1956 trasează sarcini deosebit de importante pentru dezvoltarea creşterii animalelor, în care scop se prevede lărgirea suprafeţelor cultivate cu plante de nutreţ valoroase şi mărirea producţiei lor la hectar.

In condiţiile ţării noastre se observă, în a doua jumătate a verii, o lipsă de nutreţ verde, în special în regiunile de stepă, unde vegetaţia păşunilor este arsă din pricina ploilor puţine şi a căldurilor mari. Din cauza lipsei de nutreţuri verzi, în această perioadă producţia animalelor scade foarte mult.

Pentru a preîntîmpina lipsa de furaje este necesar să însămînţăm plantele de furaj după metoda conveierului verde — metodă folosită pe larg în colhozurile şi sovhozurile din Uniunea Sovietică.

Prin conveier verde se înţelege organizarea — pe baza unui plan bine chibzuit — a producţiei neîntrerupte de nutreţuri verzi pentru animalele din gospodărie, pe întreaga perioadă de păşunat, începînd din primăvară şi pînă în toamnă.

Primăvara, înaintea ierbii din păşune se foloseşte secara, care a fost semănată toamna şi care constituie un nutreţ excelent îndeosebi pentru oi. Incepînd din a doua jumătate a lunii aprilie, lucerna poate fi folosită în hrana vacilor cu lapte, a iepelor cu mînji şi a animalelor tinere. De pe 1 ha. cu secară cu o producţie de 15.000—20.000 kg. masă verde la ha. pot fi hrănite timp de 30 zile un număr de 60—80 oi fătate sau 12—16 vaci, care dau o producţie zilnică de 10 litri lapte.

Un nutreţ foarte valoros este şi borceagul de toamnă, alcătuit din 2/3 măzăriche de toamnă şi 1/3 orz sau secară.

Tot atît de valoros este şi borceagul de primăvară, format din 2/3 măzăriche sau mazăre şi 1/3 ovăz. Pentru a nu se face risipă prin călcarea lui de către animale, se recomandă să fie cosit şi dat ca nutreţ verde la grajd. In acest caz, recoltarea se face treptat, pe măsura necesităţilor, şi durează pînă ce leguminoasele (măzărichea sau mazărea) ajung la înflorire.

Una din plantele cele mai valoroase pentru conveierul verde este lucerna. Această plantă este rezistentă la secetă, durează mai mulţi ani pe acelaşi loc şi are o mare putere de hrănire.

Pentru regiunile de deal, pe lîngă culturile de lucernă se mai recomandă şi cele de trifoi ; în regiunile secetoase, cele mai bune rezultate îl dă amestecul de lucernă cu pir crestat sau ovăzcior.

In a doua jumătate a verii, nutreţul verde necesar animalelor poate fi asigurat prin folosirea ierbii de Sudan, care este o plantă adaptată regiunilor cu ploi puţine, ca Bărăganul. Spre sfîrşitul verii, se foloseşte porumbul furajer semănat des, care este consumat cu poftă de animale şi îndeosebi de către vaci şi boi. Este bine ca porumbul furajer să se dea în hrana animalelor în stare coaptă, ca nutreţ verde, la grajd. Porumbul furajer, iarba de Sudan şi borceagul de primăvară se pot însămînţa în două-trei epoci, la intervale de 15—20 zile, astfel încît aceste plante să fie folosite în hrana animalelor pe o perioadă cît mai lungă.

Culturi valoroase sînt, de asemenea, dovleci şi dovleceii, care sînt consumaţi cu poftă de către toate speciile de animale.

Alegerea terenului destinat pentru organizarea conveierului verde trebuie făcută cu multă grijă. In gospodăriile agricole de stat şi colective, terenurile trebuie să fie repartizate cît mai aproape de adăposturile animalelor, pentru a uşura munca brigăzilor de furajare însărcinate cu recoltarea şi transportul nutreţului verde. Dacă acest lucru nu este posibil, este necesar să se facă tabere de vară pentru animale, cu adăposturi sezoniere şi umbrare contra ploilor şi arşiţei soarelui, în apropierea terenului destinat conveierului.

Pentru o folosire cît mai raţională a terenului, este necesar să fie luate din timp măsuri pentru ca suprafeţele rămase libere după recoltarea nutreţului verde să fie din nou lucrate şi însămînţate cu alte culturi furajere. Bunăoară, după recoltarea secarei şi a borceagului de toamnă, se poate însămînţa iarbă de Sudan sau porumb furajer.

In practica conveierului se mai întrebuinţează şi culturile mixte, care sînt un amestec de borceag de primăvară cu iarbă de Sudan. După recoltarea borceagului ca nutreţ verde, rămîne cultura de iarbă de Sudan, care poate fi folosită pînă toamna.

De asemenea, pentru obţinerea nutreţurilor în cantităţi mai mari, îndeosebi în gospodăriile agricole individuale se pot utiliza şi culturile intercalate, care constau în cultivarea dovlecilor printre rîndurile de porumb, sau a culturilor de sfeclă şi dovleci printre pomi şi în grădinile din jurul caselor.

Pentru viitor, este necesar să fie dată o mare atenţie organizării de loturi semincere. In această privinţă, un bun exemplu îl oferă comuna Belitori, raionul Roşiorii de Vede, unde pe o suprafaţă de 60 ha s-au recoltat, anul trecut, 24.000 kg. sămînţă de lucernă (400 kg. în medie la hectar). Ca exemplu rău poate fi dată comuna Maglavit, regiunea Craiova, unde au fost lăsate să se compromită 200 ha. lucernă, de pe care s-ar fi putut recolta cca. 8 vagoane de sămînţă.

Pentru stabilirea suprafeţelor necesare organizării conveierului, trebuie să se calculeze cantităţile de nutreţ verde necesar animalelor pe specii şi categorii.

La întocmirea planului de conveier trebuie să se aibă în vedere condiţiile de sol şi climă ale fiecărei regiuni. Astfel, pentru o regiune de stepă, se vor introduce plante care rezistă mai bine la secetă, cum sînt iarba de Sudan, lucerna sau amestecul de lucernă, ovăzcior cu pir crestat ; în regiunile de deal se vor introduce lucerna, trifoiul, sparceta şi alte culturi.

Din observaţiile făcute în cadrul Secţiei de alimentaţie a I.C.Z., reiese că pentru regiunile secetoase ale ţării lipsite de păşuni naturale sau cu păşuni care au o perioadă de folosinţă scurtă, a dat rezultate bune aplicarea planului de conveier de la Staţiunea experimentală zootehnică a I.C.Z.-ului din Ruşeţu, regiunea Galaţi. Iată cum a fost organizat conveierul verde la această staţiune :

Plantele din conveier	Data însămînţării	Producţia medie de masă verde/Ha	Data folosirii	
			Incepe	Se termină
Secară	După însămînţ. grîului	15 tone	20.III	30.V
Lucernă coasa I-a	Lucernieră în producţie	9 „	30.IV	20.V
Păşune naturală	Existentă	2,5 „	20.IV	15,VI
Borceag de toamnă	25 sept. — 9 oct.	9 „	15.V	15.VI
Borceag de primăvară	10-15 III—25.IV-5.V.	9 „	20-30.V	20-30.VI
Lucernă coasa II-a	Lucernieră în producţie	5 „	15.VI	15.VII
Iarbă de Sudan	25.IV-5. V.	10 „	1.VII	15.VII
Porumb furajer	25.IV-5.V.	12 „	15.VII	15.VIII
Iarbă de Sudan	O t a v ă	4 „	15.VIII	1.IX
Iarbă de Sudan	10-15 VI. cultura II	8 „	1.VIII	15.VIII
Lucernă coasa III-a	Lucernieră în producţie	3 „	25.VIII	15.IX
Porumb furajer	25.V-1.VI. cultura II	12 „	20.VIII	20.IX
Dovleci	25.IV-5.V.	20 „	1.IX	20.IX
Varză furajeră	25.IV-5.V.	25 „	10.X	30.IX
Foi şi capete de sfeclă	—	—	1.X	30.X
Resturi grădină zarzavat	—	—	1.X	30.X

Aplicarea acestui conveier în perioada 1951—1953 a dus la o îmbunătăţire a raselor de animale de la această staţiune şi la sporirea productivităţii lor. Astfel producţia medie de lapte pe cap de vacă furajată s-a ridicat, la rasa roşie de stepă, de la 1978 litri, în 1951, la 3340 litri, în 1953.

Pentru porci se recomandă ca în cadrul planului de conveier să se prevadă culturi furajere care sînt consumate bine de aceste animale, ca : topinamburul, lucernierele şi trifoiştele, dovlecii şi dovleceii, pepenii furajeri, sfecla furajeră, varza furajeră etc Aceste culturi trebuie cultivate cît mai aproape de grajduri. Păsările folosesc bine lucernierele, trifoiştele, precum şi amestecurile de ierburi perene, dovlecii, sfecla, morcovii, varza furajeră etc. date sub formă tocată şi în amestec cu alte nutreţuri.

Dacă o gospodărie de stat sau colectivă îşi are asigurate cantităţile de semînţe pentru conveier, urmează să-şi facă calculul suprafeţelor necesare pentru hrana animalelor. Astfel, dacă este aşezată într-o regiune de stepă şi are, de exemplu, 20 vaci de lapte, 10 junici de la 1—2 ani, 100 oi, 60 mioare şi 12 cai de muncă, conform normelor de hrană zilnică, va avea nevoie de 210 zile de păşunat, deci de 685 tone nutreţ verde.

Dacă gospodăria respectivă n-are păşune naturală, planul de conveier trebuie alcătuit numai din plante furajere anuale şi perene ca secară, lucernă, iarbă de Sudan, porumb furajer, dovleci, varză furajeră ş.a.

Aşa dar, în cazul de faţă, pentru satisfacerea nevoilor de hrană a animalelor, este nevoie de 31 ha. teren arabil semănate cu diferite culturi furajere, 5 ha lucernă în producţie şi 14 ha. culturi duble. Pentru aceleaşi animale şi la productivitatea păşunilor de pe islazurile din regiunea de stepă, ar trebui o suprafaţă de 230 ha., dacă, bine înţeles, islazurile ar da cîte 3 tone de nutreţ verde la ha., ceea ce, la condiţiile din această regiune a ţării, nu se întîmplă. Datele arătate dovedesc superioritatea şi foloasele mari ce se pot obţine în urma folosirii conveierului verde.

Faţă de această situaţie, comitetele executive ale sfaturilor populare comunale din regiunile de stepă trebuie să ia măsuri cît mai urgente pentru introducerea conveierului pe islazurile comunale.

Trebuie urmat exemplul comunei Lipia, regiunea Ploeşti, care a obţinut, prin desţelenirea islazurilor puţin productive, 18.000 kg. nutreţ verde la ha. Aici s-au cultivat diferite plante furajere după sistemul conveierului verde. Rezultate asemănătoare au fost obţinute şi pe islazurile comunei Chirnogi din regiunea Bucureşti etc.

Comitetele executive ale sfaturilor populare regionale, raionale şi comunale, împreună cu tehnicienii de la secţiile agricole, trebuie să organizeze cel puţin în cîteva comune din fiecare raion, pe islazuri şi păşuni, cîte un conveier verde model pentru schimburile de experienţă dintre comune.

Să luptăm pentru introducerea pe scară cît mai largă a conveierului verde în toate gospodăriile de stat şi colective şi pe islazurile comunale, îndeosebi în regiunile mai secetoase ale ţării, pentru a asigura nutreţurile verzi necesare animalelor pe tot timpul sezonului de păşunat.

O expoziţie a bunurilor de larg consum

BACĂU (de la corespondentul nostru). Intr-un pavilion din „Parcul Libertăţii", din oraşul Bacău, s-a deschis de curînd Expoziţia regională a bunurilor de larg consum.

Zilnic, sute de muncitori, tehnicieni, funcţionari, învăţători, elevi şi pionieri vizitează această expoziţie.

In standurile expoziţiei sînt expuse diferite stofe şi ţesături cu modele variate, produse de fabricile de postav din Buhuşi şi Bacău. Tot aici sînt expuse produsele fabricii de pielărie şi încălţăminte „Partizanul" şi produsele cooperaţiei meşteşugăreşti : pantofi de damă şi bărbăteşti, articole de marochinărie etc. De asemenea expoziţia cuprinde numeroase şi variate articole confecţionate de secţiile de producţie de pe lîngă cooperativele de aprovizionare şi desfacere, precum şi de secţiile de valorificare a deşeurilor din cadrul a numeroase întreprinderi din regiune.

Standul produselor uzinei metalurgice „Muncitorul Liber" cuprinde — printre altele — biciclete pentru copii.

Harnicii metalurgişti din Bacău au valorificat în ultimul timp însemnate cantităţi de deşeuri metalice, producînd triciclete, săniuţe şi diferite alte articole.

Fabrica de hîrtie şi celuloză „Steaua Roşie" a expus de asemenea o serie de produse.

Expoziţia a stîrnit un viu interes în rîndurile oamenilor muncii din localitate.

—o—

Secţia de somnoterapie a spitalului „Dr. Gh. Marinescu"

Pe linia aplicării în medicină a învăţăturii marelui savant sovietic I. P. Pavlov, la spitalul nr. 9, „Dr. Gh. Marinescu", din Capitală, a luat fiinţă o secţie de somnoterapie cu 15 paturi, care funcţionează ca centru metodologic pe ţară. In această secţie se tratează prin somn o serie de boli ca : boala ulceroasă, boala hipertensivă, nevroze, precum şi o serie de afecţiuni neuropsihice şi de piele.

In secţia de somnoterapie s-au asigurat condiţii speciale de linişte, care permit ca, prin doze foarte mici de medicamente, bolnavii să doarmă un somn asemănător cu cel natural timp de 12—16 ore pe zi. In timpul de întrerupere a somnului se serveşte bolnavului masa şi i se face controlul medical. Somnul bolnavilor este supravegheat în permanenţă de personalul medico-sanitar şi înregistrat în mod ştiinţific cu ajutorul unor aparate speciale care arată durata şi caracterul somnului fiecărui bolnav.

La părăsirea spitalului, bolnavii primesc indicaţii asupra măsurilor medicale ce trebuie să le respecte acasă în vederea consolidării tratamentului. Starea lor este apoi controlată periodic.

—o—

Realizări gospodăreşti

Sfatul popular orăşenesc Craiova a terminat, în ultima vreme, noi lucrări în folosul oamenilor muncii din localitate. Printre altele, au fost repuse de curînd în funcţiune băile comunale, renovate şi utilate cu tot ceea ce este necesar unei bune deserviri. Lucrările au fost realizate cu posibilităţi locale.

Cetăţenii din oraş au acum la dispoziţie băi cu aburi şi aer cald, un mare număr de căzi şi duşuri. S-au amenajat, de asemenea, săli speciale de odihnă, o frizerie etc.

NICOLAE CHIVU
corespondent voluntar

—o—

Noi autobuse la Arad

ARAD (de la corespondentul nostru). — Incepînd din dimineaţa zilei de 10 aprilie, pe străzile ce leagă cartierele muncitoreşti Grădiştе şi Pîrneava cu centrul oraşului Arad au început să circule 2 autobuse noi, de fabricaţie sovietică, marca ZIS. Cele două autobuse contribuie într-o măsură însemnată la îmbunătăţirea transportului în comun.

Din ţara constructorilor comunismului

Victoria unei idei îndrăzneţe

„Ca strungar îl felicit din toată inima pe Dmitrii Ivanovici Rijkov pentru noua victorie în domeniul tăierii metalelor", scrie inovatorului Rijkov vestitul strungar Henrik Bortkevici, laureat al Premiului Stalin. Profesorul N. Kapustin, de la catedra de tehnologia metalelor şi construcţia maşinilor a Institutului textil din Moscova, caracterizează astfel inovaţia lui Rijkov : „Ne-am convins cu ochii noştri ce mijloc eficace a pus inovatorul la dispoziţia producţiei. Metoda sa complexă de eliminare a vibraţiilor este simplă şi realizabilă pentru toată lumea..." La rîndul său, strungarul V. Kolesov, autorul metodei de tăiere intensivă a metalelor, arată : „Dacă tăierea rapidă, ca şi cea intensivă, permit o reducere de 2—3 ori a timpului de prelucrare a pieselor, apoi metoda de eliminare a vibraţiilor a lui D. I. Rijkov îngăduie să se scurteze de încă 2—3 ori timpul necesar prelucrării pieselor..."

In ce constă noua realizare, care a primit aprecieri atît de elogioase. Ce dă ea producţiei ? Cum a luat ea naştere ?...

De cîţiva ani metodele lui Bortkevici, Bikov şi Kolesov au fost adaptate la nenumărate lucrări de strungărie. In calea unei şi mai hotărîte sporiri a productivităţii muncii în acest domeniu sta însă vibraţia — o piedică ce nu fusese încă învinsă. Pe măsură ce creşte viteza de aşchiere a metalului, începe să vibreze cuţitul, vibrează piesa prinsă în universal, vibrează pînă şi strungul. In asemenea cazuri maşina trebuie oprită, redus ritmul de lucru. Problema eliminării vibraţiilor preocupa în cel mai înalt grad pe oamenii de ştiinţă şi pe tehnicieni. Ei i-a închinat şi Rijkov cercetările sale.

Viaţa acestui inovator îndrăznet de la uzina mecanică din Gorki se aseamănă cu cea a multor fruntaşi ai întrecerii din uzinele sovietice.

Rijkov a venit în uzină după ce absolvise patru clase elementare în şcoala din satul natal. A urmat şcoala tineretului muncitor şi tot felul de cursuri tehnice. N-a trecut mult timp şi muncitorii, maiştrii şi inginerii văzură în el un tovarăş priceput, în stare să dea sfaturi folositoare şi să facă propuneri de îmbunătăţire a muncii.

Rijkov a făcut peste 150 invenţii şi raţionalizări ; el este şi autorul a patru cărţi tehnice. Muncind şi învăţînd cu perseverenţă, el a terminat şcoala medie tehnică, acumulînd şi o bogată experienţă în producţie. Apreciat de tovarăşii săi de muncă, Rijkov a fost primit în rîndurile comuniştilor.

★

Rijkov lucra în laboratorul uzinei. Înlăturarea vibraţiilor strungului îl preocupa neîncetat. In căutarea unei soluţii el studie tratate grele de specialitate. Explicînd însă cauzele vibraţiilor, lucrările de ştiinţă nu indicau căile de eliminare radicală a lor. Pentru prima oară în ştiinţa şi practica strungăriei Rijkov a stabilit că procesul de vibraţie constă în fapt din două părţi — vibraţia cuţitului şi vibraţia piesei — demonstrînd că aceste două feluri de vibraţii sînt independente una de cealaltă. Pentru înlăturarea vibraţiei cuţitului, Rijkov a construit un amortizor de vibraţii cu resort, un dispozitiv foarte simplu, alcătuit doar din patru piese. Astăzi, acest amortizor de vibraţii este folosit mult nu numai în U.R.S.S., ci şi în ţările de democraţie populară, inclusiv ţara noastră. Construirea acestui amortizor n-a însemnat însă decît rezolvarea în parte a problemei. Inovatorul a pornit cu curaj spre rezolvarea celeilalte probleme — eliminarea vibraţiilor piesei.

Unii susţineau că sursă de bază a vibraţiilor piesei ar fi maşina. Pe baza îndelungatei sale experienţe practice, Rijkov susţinea însă contrariul, anume că principala cauză a vibraţiilor piesei este tot cuţitul. Pentru a verifica justeţea presupunerilor sale Rijkov a construit peste douăzeci de „amortizoare de vibraţii". Ca un medic meticulos care încearcă să găsească cauza unei boli, Rijkov cerceta cu amortizoarele sale de vibraţie diferitele părţi ale strungului.

Presupunerea lui se dovedi justă : imperfecţiunea tăişului cuţitului era cauza vibraţiilor piesei. Pe inovator nu-l interesa forma geometrică a cuţitului ca atare. De acest lucru se ocupau mulţi. Pe dînsul îl interesa „microgeometria" cuţitului. Cercetările în această direcţie erau ceva cu totul nou. Inovatorul avea pe masa lui de lucru zeci şi sute de diferite cuţite uzate pe care le cerceta atent cu lupa şi cu microscopul Şi ce a constatat Rijkov ? In timpul aşchierii, uzîndu-se şi distrugîndu-se treptat sub acţiunea vibraţiilor, cuţitul încearcă „să se apere" şi în procesul apărării lui ia naştere o nouă „microgeometrie" a tăişului.

După mii de observaţii şi experienţe, inovatorul a intervenit în „microgeometria" cuţitului, făcînd pe tăişul principal al cuţitului o faţetă abia vizibilă cu ochiul liber. Aceasta era noul „eliminator de vibraţii".

Această faţetă constituie un element nou al cuţitului. Ea este în acelaşi timp atît de simplu de efectuat încît un specialist în materie, care a văzut noua realizare, a exclamat : „Dacă nu aş vedea cu proprii mei ochi, nu te-aş crede Dmitrii Ivanovici".

Descoperirea tehnicianului Rijkov este într-adevăr pe cît de simplă pe atît de neaşteptată. Din teoria aşchierii metalelor se ştie că unghiul de degajare al cuţitului trebuie să fie pozitiv, iar cînd totuşi este negativ, să nu depăşească minus zece grade ; unghiul de aşezare însă trebuie să fie în mod obligatoriu pozitiv.

Contrar teoriilor de pînă atunci, Rijkov a aşezat cuţitul într-un unghi de degajare de minus 80—85 grade, ceea ce înseamnă un unghiu de tăiere negativ. In felul acesta inovatorul a răsturnat ceea ce se socotea că e bine stabilit pentru totdeauna.

Potrivit soluţiei date de Rijkov, pe tăişul oricărui cuţit ascuţit conform regulilor existente se face cu ajutorul unei pietre de ascuţit o faţetă lată de 1—3 zecimi de milimetru sub unghiul arătat mai sus. Sînt suficiente doar 15—20 de mişcări ale pietrei pe tăişul cuţitului şi faţeta este gata.

★

Cînd termină cu cercetările, experienţele şi îndoielile Rijkov poftì în jurul strungului său strungari, maiştri şi tehnologi din uzină.

— Acum hai să facem o încercare, îi se adresă inovatorul. Priviţi, adăugă el, întinzînd celor de faţă cuţitul. De fapt nu aveai ce privi : era un cuţit ca oricare altul.

Valentin Kuraev, strungar şi el, se apropie de maşină şi după ce-i fixă cuţitul o porni.

— Dublează, te rog, turaţia — îi spuse apoi Rijkov cu glas liniştit. Kuraev nu întîrzie să schimbe manivela cutiei de viteză. Cîteva secunde cuţitul continuă să avanseze lin pe piesă lăsînd în urma sa o suprafaţă netedă şi lucie ; deodată se auzi un zgomot surd. Strungul începu să tremure, pe suprafaţa piesei se ivirâ ondulaţii. Cu o mişcare bruscă, strungarul îndepărtă cuţitul de piesă.

— Nu se mai poate lucra ! — se încruntă Kuraev oprind motorul.

Rijkov zîmbi. Apoi, fără a schimba ceva la strung, luă o piatră de ascuţit, o lipi de tăişul cuţitului şi o trecu de cîteva ori de-a lungul lui.

Intreaga operaţie nu dură mai mult de jumătate de minut.

— Poftim, continuă — îi spuse el lui Kuraev, întinzîndu-i din nou cuţitul.

Strungarul porni maşina. Fără să-şi ascundă emoţia, Kuraev apropie cuţitul de piesă şi cuplă manivela de avans. Cuţitul înainta lin de-a lungul piesei. Strungarul dublă adîncimea de aşchiere şi avansul, dar vibraţiile nu mai apărură, cum nu apărură nici atunci cînd strungarul porni cu viteză maximă maşina. Infipt în metal, cuţitul înainta, aşchia metalul, lăsînd în urmă-i o suprafaţă lucie şi netedă.

Tuturor le era limpede : Rijkov învinse vibraţia. Biruise încă o idee îndrăzneaţă.

AL. PLAEŞU

Răsfoind revista „Viaţa Romînească"

PAUL GEORGESCU

Luînd în mînă un nou număr din „Viaţa Romînească", cititorul urmăreşte cu interes cele aproape trei sute de pagini ale revistei, promiţîndu-şi cîteva ore plăcute de lectură. Intr-adevăr, fiecare număr nou al revistei aduce lucrări diverse şi interesante, care contribuie la îmbogăţirea literaturii noastre. Cititorii „Vieţii Romîneşti" s-au putut bucura, în decursul anului trecut, de îmbunătăţirea calitativă a conţinutului revistei şi de lărgirea cercului ei de colaboratori.

„Viaţa Romînească", revistă lunară a Uniunii Scriitorilor din Republica Populară Romînă, ocupă un post de prim ordin în frontul nostru literar. De aceea, realizările sale sînt urmărite cu viu interes iar anumite lipsuri de orientare ideologică sau de nivel artistic sînt privite cu exigenţă sporită de către cititori şi scriitori — şi unele şi altele avînd consecinţe în dezvoltarea, în ansamblu, a literaturii noastre pe drumul realismului socialist.

In decursul anului trecut a apărut în revistă un însemnat număr de poezii cu o tematică variată. Sentimentele bogate şi intense ale oamenilor înaintaţi din republica noastră au fost exprimate cu vigoare artistică de maeştri ai versului sau tineri ucenici. O mare parte a poeziilor unor scriitori cunoscuţi a fost publicată în paginile „Vieţii Romîneşti" ; acelaşi lucru se poate spune şi despre producţia poetică a unor tineri talentaţi. Totuşi, în acest răstimp, cititorii revistei au regretat că n-au găsit poezii de Marcel Breslaşu, A. Baconschi, Aurel Rău ş.a. De asemenea, redacţia n-a reuşit să asigure într-o suficientă măsură colaborarea unor poeţi ca Maria Banuş, Radu Boureanu, Eugen Jebeleanu, Victor Tulbure.

Am fi dorit de asemenea să întîlnim mai des semnăturile tinerilor poeţi al căror talent s-a dezvoltat în ultimii ani. Desigur că atunci cînd redacţia va antrena toate forţele artistice reale, publicînd cele mai bune opere ale poeţilor noştri, „Viaţa Romînească" va da o imagine mai fidelă şi diversă a dezvoltării poeziei noastre.

Creşterea diversităţii tematice a poeziei publicate în „Viaţa Romînească" — şi aceasta e o realitate îmbucurătoare — n-a însemnat însă, totodată, şi o tratare mai largă şi mai profundă a temelor centrale ale vieţii. Imaginea reală a epocii noastre nu poate fi creată în poezie — ca şi în proză sau dramaturgie — fără oglindirea trăsăturilor ei caracteristice şi, în primul rînd, a luptei eroice a clasei muncitoare, clasă care conduce lupta poporului nostru pentru socialism şi pace. Or, poezii care să reflecte eforturile eroice ale clasei muncitoare, rolul ei conducător, „Viaţa Romînească" a publicat foarte puţine, iar cele apărute nu se află la nivelul artistic pe care-l cere o asemenea temă. Aceste poezii se mulţumesc, deobicei, cu o descriere a uneltelor de lucru. Unii poeţi — ignorînd complexitatea sufletească a muncitorului — îl obligă în mod stereotip pe acesta să stingă un incendiu, în timp ce visează la un viitor vag. Alteori, muncitorul nu apare ca un personaj viabil ci ca un simbol, fără chip, fără idei, fără sentimente.

Toate acestea dovedesc că redacţia a subapreciat o temă esenţială a literaturii noastre. Tot atît de neplăcut impresionat este cititorul şi de faptul că poezia din paginile „Vieţii Romîneşti" ignorează transformările ce se petrec în viaţa şi în conştiinţa ţărănimii muncitoare, lupta de clasă la sate, eforturile oamenilor muncii din agricultură pentru obţinerea unor recolte bogate. Ce gîndesc, ce simt aceşti oameni ? Asta nu putem afla din poeziile tipărite în „Viaţa Romînească". Primele două numere ale revistei, apărute în 1954, reme diază, într-o oarecare măsură, aceste lipsuri de fond, ceea ce ne face să sperăm că ele vor fi lichidate cît mai grabnic.

In decursul anului trecut s-au publicat numeroase poezii lirice. Au apărut poezii de o deosebită frumuseţe, ca acelea ale lui Mihai Beniuc, poeme ca „Războiul" de Mihu Dragomir, „Studenta" de Aurora Cornu, versurile lui Horváth Imre, iar în anul acesta ciclul semnat de Dan Deşliu. Eroul liric este frămîntat de problemele însemnate ale vremii noastre, exprimă sentimente caracteristice poporului nostru în plin avînt constructiv, a dobîndit o serie de trăsături noi, înaintate. Acestea sînt, desigur, succese ale poeziei noastre.

Un succes al revistei „Viaţa Romînească" îl constituie contribuţia adusă la dezvoltarea poeziei satirice, prin publicarea versurilor lui Cicerone Theodorescu, a fabulelor Ninei Cassian ş.a. E îmbucurător faptul că sînt biciuite birocratismul, servilismul, înăbuşirea criticii de jos şi alte fenomene dăunătoare, rămăşiţe ale moralei burgheze. Dar redacţia n-a orientat ideologic pe colaboratorii ei în direcţia combaterii duşmanului de clasă intern şi extern, n-a ajutat la înlăturarea unor confuzii care au existat în acest domeniu. Cititorii aşteaptă ca revista „Viaţa Romînească" să publice mai multe poezii care să lovească în duşmanul de clasă, în atîtătorii la război imperialişti. Demascarea societăţii burgheze, satira vehementă împotriva cercurilor războinice, denunţarea condiţiilor tot mai grele de viaţă din ţările capitaliste, înfăţişarea luptei eroice a popoarelor pentru independenţă şi democraţie constituie preocupări de onoare ale poetului-cetăţean.

Combativitatea este cu greu susţinută de puţinele poezii închinate oştenilor noştri care stau de strajă construcţiei paşnice. Calitatea lor artistică este în general nesatisfăcătoare. Poezia „Foaia de luptă" de Victor Tulbure este confuză.

Insuficienta exigenţă a redacţiei explică graba de a publica versuri de o valoare scăzută, ca „Irinei", semnată de un apreciat publicist, V. Bîrlădeanu. S-au mai publicat şi alte poezii care conţin multe platitudini şi naivităţi (Iarnă peste Bucegi — Iuliu Raţiu ; Roata — Suzana Delciu ; Intîlnire — Letiţia Papu ş.a.). Iată un exemplu : „Inainte alţii se plimbau / Prin Sinaia-n veşnică şuetă, / Işi pierdeau „sudoarea" la ruletă / Şi apoi prin munţi se răcoreau". (Iarnă peste Bucegi.). Datoria unei redacţii e de a atrage atenţia scriitorilor asupra unor greşeli pe care chiar cei mai talentaţi le pot săvîrşi uneori. Pentru ce redacţia nu l-a sezisat, de exemplu, pe Ştefan Iureş, poet încă tînăr, asupra unei greşeli gramaticale evidente ? „Bunul meu amic e posesorul / (Nu ştiu dacă-i unic — s-ar putea) / Unei minunate, fără seamăn, / Largi şi impermeabile **manta**". Deşi corect alci ar fi, desigur, **mantale.**

O exigenţă scăzută a dovedit redacţia şi faţă de ciclul „Pe scurt" de Eugen Frunză, poet talentat, care a scris „Nu-n slujbe divine...", „Act de acuzare" şi alte poezii valoroase şi care trebuia să fie îndemnat să-şi îmbunătăţească versurile din ciclul amintit.

Redacţia „Vieţii Romîneşti" pare a avea o deosebită preferinţă pentru un soi de poezii pe care le-am putea numi pastel cu simbol. Fiindcă ele se află în mare cantitate le putem da şi reţeta : se ia un peisaj care se descrie bine pe mai multe strofe, apoi se ia un fapt oarecare ce devine, în ultima strofă, simbol cosmic. De ex. : Se descrie un lac, cu malurile sale. După ce se vorbeşte despre lac şi despre un rîu, aflăm în ultimele două versuri că, de fapt, lacul este viaţa statică, iar rîul viaţa noastră nouă. Intr-altă poezie se descrie o pădure. Cînd sfîrşeşti de citit vezi însă că iar te-ai înşelat : pădurea nu e pădure, ci poporul. Desigur, asemenea poezii nu conţin o idee greşită şi procedeul e admisibil. Dar, după ce citeşti cîteva duzini fabricate după aceeaşi reţetă (secretul de fabricaţie îl au şi alte redacţii), te întrebi : oare viaţa nouă, sentimentele poporului nostru, nu pot fi redate direct ? Nu există atîtea fapte care ar merita să inspire poezie ? Atîtea sentimente noi care se cer exprimate în vers ? Platitudinea, prozaismul, superficialitatea — atîta cît au mai rămas — trebuie să dispară, pentru a nu umbri frumoasele realizări ale revistei.

★

Cititorul „Vieţii Romîneşti" se obişnuise ca fiecare nou număr al revistei să-i aducă un nou roman (sau continuarea unui roman). In decursul anului trecut am urmărit cu atenţie remarcabilul roman istoric „Un om între oameni" de Camil Petrescu, a cărui apariţie constituie un eveniment literar deosebit, am citit un fragment din opera clasică „Fraţii Jderi" a lui Mihail Sadoveanu şi primul capitol — un adevărat poem în proză — din al doilea volum al romanului „Desculţ" de Zaharia Stancu. Dar succesele citate nu pot ascunde faptul că publicarea romanului — şi mai ales a celui inspirat din viaţa noastră de azi — s-a transformat dintr-un bun obicei într-o fericită întîmplare. Cititorii au dreptul de a pretinde redacţiei să reînceapă a publica în mod regulat romane. Prin specificul său romanul poate oglindi aspecte complexe ale vieţii noastre.

Dacă sîntem nemulţumiţi de faptul că romanul n-a mai stat în centrul preocupărilor redacţiei, avem serioase motive să ne bucurăm de succesele remarcabile pe care revista le-a avut în ceea ce priveşte promovarea nuvelei şi schiţei. Citind nuvelele publicate în „Viaţa Romînească", apare cu evidenţă faptul că nuvela a avut în decursul anului trecut un mare avînt. Pe lîngă contribuţia unor scriitori cunoscuţi, ca Cezar Petrescu, Al. Jar, trebuie să subliniem afirmarea unor tinere talente. Remus Luca, Silviu Podină, Mircea Şerbănescu, Francisc Munteanu, Tănase Nicuţă, care pînă acum publicaseră lucrări neconcludente, se manifestă ca prozatori talentaţi. In nuvelele amintite ale acestor tineri scriitori se manifestă încă o insuficientă cunoaştere a oamenilor, a tehnicii literare şi, fără îndoială, autorii lor mai au multe de învăţat. Este îmbucurător însă faptul că cei mai mulţi dintre ei, situîndu-se în actualitate, au reuşit să lege organic conflictul social cu conflictele sufleteşti care decurg firesc din noile relaţii dintre oameni, conflicte caracteristice perioadei în care ne aflăm.

Deşi sînt conturate cîteva figuri de eroi pozitivi, trebuie spus că prozatorii care şi-au publicat lucrările în „Viaţa Romînească" n-au folosit din plin bogatul material uman pe care-l oferă viaţa ţării noastre. Foarte rar este înfăţişat chipul activistului de partid. Munca minunată a acestuia, orizontul lui spiritual larg, trăsăturile sale umane, nobile, nu şi-au găsit pînă acum o expresie artistică corespunzătoare.

Redacţia revistei şi colaboratorii ei au trecut fără să le dea atenţie pe lîngă fenomene de cea mai mare însemnătate ale vieţii, teme rodnice pentru literatură, cum ar fi crearea în ţara noastră, sub conducerea partidului, a unei noi intelectualităţi din rîndurile oamenilor muncii, activitatea desfăşurată în sfaturile populare de la sate de mii de activişti muncitori şi alţi tele. Faptul că un scriitor sau altul s-au orientat către dezvăluirea lipsurilor existente încă în aparatul de stat, de pildă, constituie o contribuţie pozitivă. Redacţia are însă datoria de a asigura o oglindire justă a realităţii din ţara noastră, de a pune în lumină ceea ce este caracteristic şi aceasta nu e cu putinţă fără a da atenţia cuvenită înfăţişării chipului oamenilor înaintaţi de la oraşe şi sate, al eroilor pozitivi ai vremii noastre, înalt exemplu educativ pentru masele largi.

Contribuţia „Vieţii Romîneşti" nu se mărgineşte, în domeniul prozei, la aducerea unei bogate recolte de nuvele care marchează apariţia unor noi prozatori talentaţi. O realizare deosebită a redacţiei o constituie şi publicarea unui mare număr de schiţe, fapt care a avut un rol însemnat în avîntul observat în ultima vreme pe acest tărîm. Amintim, printre cele mai izbutite schiţe, „Candidatul recunoscut" de Sütö András, „Prostul" de Remus Luca, „Szántó József" de Papp Ferencz ş.a. Apare pentru prima dată numele lui Ştefan Luca, care îşi afirmă talentul cu schiţe satirică „Cişmele şi noroi".

Cititorul aşteaptă ca şi în viitor „Viaţa Romînească" să continuie publicarea unui număr cît mai mare de schiţe Ar fi însă necesar ca redacţia să dea un ajutor calificat şi exigent scriitorilor. E greu de priceput pentru ce s-a publicat schiţa Viorelei Arghirescu, „Todiriţă", în care necunoaşterea vieţii se împleteşte cu simbolismul naiv şi cu vulgaritatea. Schiţa „Loteria" nu e demnă de talentul lui Dumitru Mircea. Aspectul satirizat (un responsabil silvic care are mania loteriei) nu este important. Autorul încearcă să ascundă lipsa substanţei epice prin remarcabilul său talent de povestitor, dar nu reuşeşte. Centrarea schiţei pe fapte nesemnificative, greşeli de limbă ş.a. fac ca unele din schiţele publicate să nu fie la nivelul la care „Viaţa Romînească" trebuie să se menţină.

Dacă schiţa

Cooperativele din raionul Luduș trebuie să sprijine campania agricolă de primăvară

Una din principalele sarcini ale cooperativelor de aprovizionare și desfacere, în momentul actual, este aprovizionarea țăranilor muncitori cu unelte și materiale necesare executării lucrărilor agricole de primăvară — condiție importantă pentru reușita acestei campanii, pentru obținerea unor recolte bogate. În raionul Luduș, regiunea Cluj, cantitatea necesară de materiale și unelte agricole pentru campania însămînțărilor din primăvara acestui an a fost stabilită încă din luna decembrie 1953 de către Uniunea raională a cooperativelor de aprovizionare și desfacere, în urma consultării secției agricole a sfatului popular raional.

La stabilirea cantității necesare, conducerea Uniunii raionale nu s-a bazat însă pe cunoașterea situației de către ea însăși ci doar pe aprecierile aparatului raional și pe unele aprecieri generale ale secției agricole a sfatului popular. Rezultatul a fost că lista de materiale necesare s-a întocmit foarte superficial.

Așa se face că o serie de materiale mult căutate au fost aduse în cantități insuficiente și s-au vîndut foarte repede, iar altele de care era mai puțină nevoie au fost aduse în cantități prea mari și acum zac în magazine. Astfel, deși din cantitatea mare de laminate comandate au sosit numai o parte, nici măcar acestea n-au putut fi vîndute în întregime. De asemenea la cooperativele Iernut, Cucerdea, Cuci și altele se află în cantități destul de mari diferite unelte ca lopeți, greble etc., care n-au fost vîndute, iar unele cantități de formalină și abavit necesare tratării semințelor stau și acum în diferite magazine deși ele ar fi fost foarte utile în diferite alte comune.

Pe de altă parte, Uniunea raională a cooperativelor de aprovizionare și desfacere Luduș a comandat prea puține pluguri de fier, fiare de plug și alte accesorii, neputînd satisface cererile țăranilor muncitori în această direcție.

Important de arătat este și faptul că și în ceea ce privește repartizarea materialelor și uneltelor agricole s-a lucrat superficial. De pildă, cooperativei din comuna Cuci i s-au repartizat accesorii pentru pluguri, cu toate că n-are cine să le cumpere, deoarece aproape toți țăranii muncitori sînt în gospodăria colectivă și aceasta își are asigurate accesoriile de pluguri. În schimb, cooperativei din Cucerdea, unde accesoriile de plug sînt foarte căutate, i s-au repartizat prea puține.

Conducerea Uniunii raionale n-a dat dovadă de operativitate nici în expedierea mărfurilor la cooperative, deși timpul era înaintat și majoritatea materialelor necesare campaniei însămînțărilor de primăvară au sosit cu întîrziere de la fabrici. Din această cauză, două vagoane de laminate pentru șine de roți și potcoave, precum și o cantitate de pluguri, fiare de plug, brăzdare etc., sosite la depozitul raional în ziua de 23 martie, nu fuseseră ridicate de către unele cooperative — ca, de pildă, cele din comunele Iclănzel și Bichiș — nici pînă în ziua de 1 aprilie. Și mai grav este faptul că cooperativele care ridicaseră materialele nu le puteau vinde din cauză că Uniunea raională nu le fixase prețurile.

Și în ceea ce privește gospodărirea uneltelor și mașinilor de la centrele de închiriere de pe lîngă cooperative, conducerea Uniunii raionale a cooperativelor a dat dovadă de lipsă de răspundere. În multe locuri uneltele și mașinile agricole au fost lăsate în voia soartei. La centrele de închiriere de pe lîngă cooperativele din comunele Bichiș și Bogata, mașinile și uneltele au fost ținute sub cerul liber, îngropate în zăpadă. În comunele Cuci și Găbud, numeroase mașini au ruginit. În afară de aceasta, nimeni nu s-a îngrijit de repararea acestor mașini și unelte. S-au făcut doar cereri peste cereri Uniunii regionale să trimită unele materiale și fonduri pentru reparații. Deși a primit indicații din partea Uniunii regionale ca reparațiile să fie făcute prin folosirea resurselor locale și cu ajutorul sumelor rezultate din închirierea acestor mașini și unelte, Uniunea raională n-a întreprins nimic și n-a folosit pentru reparații nici măcar atelierul de fierărie raional. De fapt, la data de 1 aprilie, conducerea Uniunii raionale nici nu cunoștea încă adevărata stare a acestor mașini și unelte.

Lipsa de grijă și interes față de bunurile obștești dateză în raionul Luduș de mai multă vreme. La cooperativa din comuna Cuci stau de ani de zile vreo 20 de semănători pentru porumb, nefolosite nici de țăranii muncitori individuali, nici de gospodăriile colective, care dispun de mașini proprii. Cu toate acestea, Uniunea raională nu s-a îngrijit ca semănătorile să fie dirijate în alte comune, unde sînt necesare.

Printre cauzele care au făcut ca în raionul Luduș să nu existe încă toate materialele necesare campaniei însămînțărilor de primăvară trebuie menționată și nerespectarea contractelor de către unele întreprinderi furnizoare. Cu toate urgentările făcute de Uniunea raională și regională și cu toți delegații trimiși, întreprinderi ca DGRMIA-Bacău, uzinele din Bocșa-Română etc. au livrat materialele cu întîrziere și în cantități mai mici decît cele prevăzute în contracte. Uzinele din Bocșa-Română, de exemplu, au livrat pentru Uniunea regională a cooperativelor Cluj numai 200 pluguri din 1945 cîte erau contractate. Ramele pentru răsadnițe au sosit și ele în raionul Luduș abia la sfîrșitul lunii martie, cînd toate răsadnițele trebuiau să fie gata; de asemenea a întîrziat și aprovizionarea producătorilor contractanți cu semințe de legume.

La rîndul său, Uniunea regională a cooperativelor Cluj n-a depus eforturi suficiente pentru aprovizionarea cu o serie de materiale necesare campaniei însămînțărilor, care puteau fi procurate pe plan local, și nu s-a adresat decît tîrziu întreprinderilor locale. Nici secțiile de producție ale cooperației din regiune n-au contribuit decît în mică măsură la aprovizionarea cu materiale pentru însămînțări.

Faptele dovedesc că Uniunea regională a cooperativelor Cluj n-a controlat și n-a îndrumat în suficientă măsură Uniunea raională Luduș, ceea ce a dus la neglijarea unei probleme atît de importante ca aprovizionarea în vederea campaniei de primăvară.

Multe lipsuri în această direcție ar fi putut fi evitate în raionul Luduș dacă Uniunea raională ar fi fost îndrumată și controlată în activitatea ei de comitetul raional de partid. Abia la data de 23 martie, biroul comitetului raional s-a gîndit să analizeze activitatea Uniunii raionale în ceea ce privește aprovizionarea cu materiale pentru campania de însămînțări. Raportul superficial prezentat biroului comitetului raional de partid n-a oglindit adevărata situație de pe teren, astfel că biroul comitetului raional a luat o serie de hotărîri care n-au putut duce decît în mică măsură la îmbunătățirea situației.

Pentru ca Uniunea raională a cooperativelor Luduș să poată aduce o contribuție de seamă la reușita campaniei de însămînțări, este necesar ca Uniunea regională a cooperativelor Cluj să ia măsuri pentru înlăturarea lipsurilor din activitatea Uniunii raionale, iar comitetul raional de partid să intensifice controlul de partid asupra activității acesteia în general, ca și asupra membrilor de partid care activează în cadrul Uniunii raionale.

AL. MUREȘAN
corespondent al „Scînteii" pentru regiunea Cluj

Noi realizări în orașul Baia Mare

Blocuri de locuințe

Spre sfîrșitul anului trecut a început pe strada Gării construcția a două blocuri de locuințe cu cîte 12 apartamente ce urmează a fi date în folosință unor familii de muncitori și funcționari din întreprinderile și instituțiile orașului Baia Mare.

În aceste zile se desfășoară într-un ritm viu lucrările de finisare a apartamentelor. Zidarii lucrează la tencuirea interioară, tîmplarii aranjează ușile și parchetele, iar instalatorii se ocupă de amenajarea instalațiilor sanitare și electrice. Ei și-au luat angajamentul să termine lucrările pînă la 1 Mai — dată la care 24 familii se vor muta în noile lor locuințe.

Magazine noi

În vederea îmbunătățirii condițiilor de aprovizionare a populației din Baia Mare au fost deschise, în ultimul timp, noi magazine și centre alimentare. Astfel, în cartierele C.F.R., Prefabricate și Valea Roșie s-au deschis de curînd patru magazine alimentare, un magazin Aprozar și două măcelării. Pe strada 17 Octombrie s-au amenajat două magazine cu articole de confecții și încălțăminte. În scurt timp se va deschide o cofetărie.

Se amenajează un parc

La Baia Mare — orașul de la poalele Dealului Florilor — se va amenaja în curînd un frumos parc de odihnă. Situat în partea de nord a orașului, parcul se va întinde pe o suprafață de 7 hectare. Aici se vor construi un teatru de vară cu 1.200 locuri, un club-bibliotecă, un bazin și un restaurant. Copiii vor avea la dispoziție un solar, leagăne, aparate de gimnastică etc.

Pregătirile pentru amenajarea noului parc au și început. Astfel, sfatul popular a luat măsuri pentru plantarea a încă 400 arbori în aproplerea viitoarelor alei; a fost procurată o mare parte a materialelor de construcții. Numeroși cetățeni au răspuns cu însuflețire chemării sfatului popular orășenesc, exprimîndu-și dorința de a participa prin muncă voluntară la amenajarea parcului.

—o—

Orchestra populară din orașul Piatra Neamț

BACĂU (de la corespondentul nostru). Orchestra de instrumente populare „Bistrița" a Sfatului popular orășenesc Piatra Neamț desfășoară o rodnică activitate de culturalizare a maselor. Repertoriul ei cuprinde o seamă de piese specifice folclorului raionului cum ar fi „Hora de la Gîrcina", „Sîrba de la Dochia", „Corăghiasca", „Hora de la Mărgineni" și altele. În cursul anului trecut, orchestra a prezentat numeroase concerte pentru muncitorii din întreprinderi, precum și pentru țăranii muncitori din satele din împrejurimi.

Anul acesta orchestra „Bistrița" a dat o serie de concerte în cadrul casei raionale de cultură, la stația locală de radioficare, la Teatrul „1 Mai" etc.

Orchestra „Bistrița" din Piatra Neamț se pregătește să participe la cel de al treilea concurs al echipelor artistice de amatori ale căminelor culturale și caselor de cultură. La acest concurs ea se va prezenta cu soliști la țambal și acordeon, cu un cuartet instrumental și o formație semisimfonică.

Prima zi de muncă în S. M. T.

Dealurile dimprejurul Zorlenilor cu pămîntul lor negru, cu dreptunghiuri verzi de grîu abia răsărit, contrastează cu sinilliul cerului. În marginea satului o brigadă de tractoare răstoarnă pămîntul moale cu pluguri cu cîte trei brăzdare. Tractoriștii de la S.M.T.-Zorleni ară grădina de legume și zarzavaturi a cooperativei „Victoria" din Birlad. Alături, chiar în hatul tarlalei întinse, pe un petec de pămînt, un țăran îndeamnă doi boleni, care se opintesc din greu în jug.

...În comună, la sfatul popular se discută aprins despre mersul lucrărilor agricole de primăvară, despre ultima noutate.

— Știți? A venit un grup de muncitori de la oraș ca să dea ajutor celor din S.M.T.-ul din comuna noastră.

★

Cu o zi în urmă, înspre seară, au venit din întreprinderile industriale 10 muncitori ca să lucreze în S.M.T.-Zorleni. Muncitorii, tehnicienii și tractoriștii aflați în stațiune i-au întîmpinat cu căldură pe noii sosiți. Prieteniile s-au legat repede. Seara în dormitorul curat, cei 10 muncitori au adormit devreme. A doua zi, în zori îi aștepta noul lor loc de muncă.

Începe o zi de muncă obișnuită. În atelierul de forjă — aceiași cîntec cadențat al nicovalei și scînteile ce se zbenguie o clipă și pier. Un electromotor hurule neîntrerupt, întreținînd mereu flacăra cărbunilor aprinși. Fierarul Chiriac Cosma lucrează de zor la niște dlești pentru ascuțirea fiarelor de plug. El și-a început munca în S.M.T. împreună cu fierarii Emil Cozma și Iordache Calistru, pe care i-a găsit aci.

La cele două strunguri ale stațiunii lucrează atent doi tineri aplecați deasupra mașinilor. La un strung nou, pe care scrie cu litere roșii „Fabricat în R.P.R.", utemistul Gheorghe Toma privește atent la cuțitul care mușcă aruncînd bucăți de șpan răsucit. Cu fiecare învîrtitură se conturează viitoarea piesă. Gheorghe Toma a început să lucreze cu dibăcie și sîrguință, așa cum muncea și în fabrica de unde a venit.

— Ai mult de lucru? îl întreb.

— Mult, tovarășe — îmi răspunde prietenos Gheorghe Toma. Apoi, vorbi despre importanța muncii strungarului din S.M.T. într-o campanie agricolă, de parcă ar lucra de cine știe cînd în stațiune.

— De-acum începem strunjitul pieselor pentru reparația batozelor. Avem o mulțime de piese de schimb de făcut și le vom face pe toate la strungurile astea.

Tinichigiul Gh. Niță și-a început munca în stațiune cu reparatul capotei unui tractor. E un om care vorbește puțin, dar care lucrează mult și bine.

Mecanicul de sector Alexandru Bîlcu spune atît de firesc „stațiunea noastră" de parcă ar lucra de cine știe cînd la S. M. T.-Zorleni. El e nerăbdător să termine mai repede reparațiile în S.M.T., ca să plece la brigăzi unde să asigure buna funcționare a tractoarelor în cîmp.

Inovatorul Petre Florea, de cum a sosit în stațiune, și-a pus în gînd să construiască o baie de ulei pentru spălatul cilindrului și cuzineților de tractor, pentru a se înlătura uzura mare a acestor piese și a asigura astfel funcționarea neîntreruptă a tractorului.

— Venirea muncitorilor din industrie în stațiunea noastră constituie un mare ajutor pentru noi — spune inginerul șef al S.M.T.-ului din Zorleni. Stațiunea noastră va putea da un ajutor mai puternic țăranilor muncitori în lupta pentru sporirea producției la hectar.

În curtea S.M.T.-ului clopotul anunță prînzul. Muncitorii se îndreaptă discutînd spre cantină. La o masă cîțiva dintre noii veniți discută despre felul cum e administrată cantina.

— La noi la fabrică nu se putea să-ți dea mîncare pe o masă așa murdară — spuse mecanicul Petre Florea.

Are dreptate: sala de mese e murdară, lipsesc fețele de masă, paharele de apă, etc.

Discutînd, noii muncitori scot la iveală și alte lipsuri din activitatea stațiunii. Unii dintre oamenii vechi din stațiune s-au obișnuit cu ele și nu văd cîte neajunsuri le pricinuiesc.

— Numai să vină adunarea organizației de bază și le discutăm noi acolo pe toate, așa cum trebuie.

...După amiază, la adunarea organizației de bază au fost discutate cererile a doi muncitori de a fi primiți în rîndurile candidaților de partid. Adunarea generală a aprobat primirea lor. În adunare s-a discutat mai mult decît se aștepta despre mersul treburilor în stațiune. Comuniștii care au venit să munceaască în stațiune au arătat multe lipsuri din munca organizației de bază și din munca stațiunii. S-a arătat — între altele — că în stațiune există defecțiuni în organizarea muncii, că nu se vede prea multă grijă pentru condițiile de muncă și de trai ale muncitorilor.

— În fabrică, noi știam bine ce plan de lucru avem și ne luam la întrecere să depășim planul. Aici aproape că nu există întrecere socialistă între muncitori. Nimeni n-are grijă ca planul de producție să fie defalcat pe fiecare muncitor, să știe omul precis ce are de făcut. De altfel am aflat că nu se fac nici consfătuiri de producție — spuse un muncitor nou venit în stațiune.

— Eu am aflat că conducerea stațiunii n-are măcar un plan de control pe teren al muncii tractoriștilor și că agronomii de sector nu sînt prezenți pe teren ca să ajute la aplicarea metodelor agrotehnice.

Organizația de bază a luat de îndată unele măsuri de îmbunătățire a muncii.

★

Cînd am plecat din stațiune m-a petrecut pînă departe zgomotul unui motor în rodaj. M-am uitat în urmă, la hala modernă care se construiește. Aici viața clocotește din zori și pînă-n noapte și cu fiecare zi ce trece munca se îmbunătățește, devine mai rodnică. Multe schimbări vor aduce în viața stațiunii muncitorii veniți de curînd din industrie. Țăranii muncitori vor simți mai direct și mai din plin ajutorul frățesc al clasei muncitoare în lupta pentru recolte bogate, pentru bunăstarea poporului nostru.

I. PLEAVA
corespondent al „Scînteii" pentru regiunea Bîrlad

„Cursa Scînteii" — prilej de afirmare a tinerilor ciclișți

Întrecerea ciclistă de fond „Cursa Scînteii" a devenit o competiție tradițională în activitatea sportivă din țara noastră. Ea a adus și aduce o prețioasă contribuție la popularizarea ciclismului, constituind un prilej de afirmare a elementelor tinere.

Mulți dintre cicliștii fruntași ai patriei noastre s-au ridicat ca sportivi de valoare participînd la „Cursa Scînteii". Bunăoară, la prima ediție a acestei întreceri, s-a evidențiat, printre alții, Constantin Șandru, care a devenit în scurtă vreme după aceea un element de bază al echipei noastre naționale. De asemenea, cicliști cum sînt Nicolae Maxim, Petre Nuță, Ion Constantinescu, Constantin Istrate și alții au dat un adevărat asalt cicliștilor cu o îndelungată experiență sportivă și, întrecîndu-se cu ei, s-au impus prin combativitatea, dîrzenia și elanul lor tineresc.

În primăvara anului 1953, cînd am primit invitația să particip la „Cursa Scînteii", mă aflam la începutul activității mele în această ramură de sport. Cînd s-a dat plecarea în prima etapă a cursei, mă stăpînea emoția; credeam că nu voi putea să fac față unei asemenea întreceri grele, la care participau zeci de cicliști cu o experiență mult mai mare ca a mea. Tovarășii mei de echipă mi-au insuflat încredere în forțele mele, m-au încurajat și m-au ajutat în tot timpul întrecerii. Spiritul de combativitate și avîntul cu care pedalau ceilalți cicliști tineri m-au impresionat în mod deosebit și mi-au dat imbold în lupta sportivă. Exemplul acestora, dragostea mea pentru sport și dorința de a corespunde încrederii ce mi s-a acordat au făcut ca la capătul întrecerii să obțin un loc bun în clasamentul „Cursei Scînteii".

Lista cicliștilor invitați la cea de a șaptea ediție a „Cursei Scînteii" cuprinde, ca de altfel în fiecare an, o serie de elemente tinere, care participă pentru prima dată la o întrecere grea. Sînt convins că ei vor folosi acest prilej pentru a-și afirma posibilitățile lor și vor lupta cu toate puterile în vederea obținerii unor rezultate bune.

Deoarece întrecerea ciclistă „Cursa Scînteii" are ca scop și verificarea posibilităților ciclișților fruntași, pentru alcătuirea echipei R.P.R. în vederea participării la „Cursa Păcii", este de așteptat ca membrii lotului național să lupte cu toate puterile și să imprime cursei caracterul unui adevărat examen.

Folosesc acest prilej pentru a îndemna pe participanții la „Cursa Scînteii" să depună toate eforturile în vederea dobîndirii unei medii orare ridicate, să confirme prin comportarea lor dezvoltarea ciclismului în țara noastră.

CONSTANTIN DUMITRESCU
din lotul de ciclism al R.P.R.

Sărbătorirea eliberării Austriei de către Armata Sovietică

VIENA 15 (Agenpres). — TASS transmite:

S-au împlinit nouă ani de la eliberarea de către Armata Sovietică a Vienei și a întregii Austrii de sub jugul hitlerist. În ciuda hotărîrii cercurilor guvernante austriace de a nu se sărbători ziua eliberării, opinia publică democrată marchează pe larg această dată memorabilă. În aceste zile au avut loc în întreaga Austrie numeroase mitinguri și adunări în cinstea zilei eliberării la care au participat numeroase persoane. Au fost depuse coroane de flori la mormintele ostașilor sovietici.

În seara zilei de 13 aprilie, în cinstea celei de a 9-a aniversări a eliberării capitalei Austriei, la Viena au avut loc o manifestație a tineretului și un mare miting al oamenilor muncii.

Plenara C.C. al Partidului Socialist Italian

ROMA 15 (Agenpres). — TASS

În cadrul Plenarei C.C. al Partidului Socialist Italian, Pietro Nenni, secretar al partidului, a prezentat raportul asupra situației politice generale. Nenni a declarat că Comitetul Central al partidului socialist s-a întrunit într-un moment cînd în țară situația politică s-a agravat. Nenni a arătat că guvernul Scelba-Saragat duce „politica cea mai de dreapta" care se poate duce în actuala situație în Italia.

Ocupîndu-se de manevrele reacționare avînd ca scop să rupă alianța partidului socialist cu partidul comunist, Nenni a declarat că o astfel de perspectivă este de neconceput pentru că „revendicările minime de care noi, socialiștii, putem condiționa sprijinul acordat majorității sau guvernului, trebuie să corespundă intereselor tuturor oamenilor muncii, deci și celor ale comuniștilor".

Ziarul „Avanti" a publicat textul rezoluției adoptate la plenară. În rezoluție se spune că „Actele arbitrare ale poliției și administrației au fost ridicate la rangul de metodă de guvernare". În rezoluție se subliniază de asemenea stagnarea din economie. În aceste condiții, se spune în continuare în rezoluție, Partidul Socialist Italian declară din nou că este necesar un „reviriment" în politică, pentru a se veni în întîmpinarea acelor forțe care cer „o cotitură în măsură să lărgească baza socială a statului republican și să creeze o nouă majoritate parlamentară pentru îndeplinirea programului de progres social și de slăbire a încordării pe plan intern și internațional..."

În rezoluție, C.C. condamnă acțiunile guvernului care, „cu asentimentul servil al miniștrilor social-democrați, a prezentat în parlament proiectul de lege pentru ratificarea tratatului cu privire la crearea comunității defensive europene".

În ultima parte a rezoluției se spune că „Partidul Socialist Italian, credincios istoriei sale, cheamă din nou poporul să se unească împotriva politicii de război, pentru o politică de coexistență a statelor și popoarelor din întreaga lume, pentru o politică de slăbire a încordării în situația internațională, pentru o politică de pace".

Săptămîna culturii maghiare

Joi seara a avut loc în sala Ateneului R.P.R. concertul Orchestrei Simfonice a Direcției Generale Radio din Ministerul Culturii, dirijată de Emanoil Elenescu.

Și-a dat concursul pianistul Hernádi Lajos, artist emerit al R.P. Ungare, care a interpretat concertul nr. 1 pentru pian și orchestră de Ceaikovski.

Din program au mai făcut parte: suita simfonică „Matelaș Giscarul", în primă audiție, de Szabo Ferenc, laureat al Premiului Kossuth, uvertura la opera „Don Juan" de Mozart și „Sîrba", în primă audiție, de Paul Constantinescu, laureat al Premiului de Stat.

La cererea publicului, care a aplaudat călduros valoroasa interpretare a pianistului maghiar, Hernádi Lajos a mai interpretat „Nocturna" în si bemol de Chopin, „Studiu" de Blumenfeld și „Rondo" în re major de Mozart.

Concertul s-a bucurat de un deosebit succes.

★

Delegația culturală maghiară în frunte cu Jánosi Ferenc, prim locțiitor al ministrului Culturii al R. P. Ungare, care se află în țara noastră cu prilejul Săptămînii culturii maghiare, după ce a vizitat orașul Tg. Mureș, capitala Regiunii Autonome Maghiare, în cursul după amiezii de joi a sosit la Cluj.

(Agerpres)

Sesiunea Adunării Populare a R. P. Albania

TIRANA 15 (Agenpres). A.T.A. — În seara zilei de 13 aprilie s-a deschis sesiunea ordinară a Adunării Populare a Republicii Populare Albania.

Raportul cu privire la bugetul de stat al Republicii Populare Albania pe anul 1954 a fost prezentat de ministrul finanțelor, Tuk Jakova.

Proiectul bugetului de stat pe 1954 prevede venituri în sumă de 10.200 milioane leki și cheltuieli în sumă de 9.900 milioane leki. Veniturile din sectorul socialist vor reprezenta 66% din totalul veniturilor. Bugetul prevede îmbunătățirea continuă a condițiilor vieții materiale și culturale a maselor muncitoare. Anul acesta, producția industrială va crește cu 14,7%, producția industriei alimentare — cu 7%, producția de textile și încălțăminte — cu 12,5%, producția cooperației meșteșugărești — cu 20%. Impozitele percepute de la populație vor reprezenta doar 9,5% din totalul veniturilor. Ele sînt reduse cu 137.000.000 leki. În vederea finanțării economiei naționale, sînt alocate 39% din totalul cheltuielilor.

În conformitate cu indicațiile plenarei din decembrie a C.C. al Partidului Muncii din Albania, sînt prevăzute alocații considerabile pentru investițiile în agricultură, precum și pentru construcția de locuințe în orașe și așezări muncitorești.

Pentru nevoile social-culturale sînt repartizate 2 miliarde leki sau 20% din totalul cheltuielilor. Cheltuielile pentru apărare sînt reduse cu 8% în comparație cu anul trecut și reprezintă 11% din cheltuielile globale.

Deputații au aprobat în unanimitate legea bugetului de stat pe 1954. Adunarea Populară își continuă lucrările.

—o—

Egiptul nu se alătură alianței turco-pakistaneze

CAIRO 15 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum anunță ziarul egiptean „Al-Gumhuria", Gamal Nasser, vice-președinte al Consiliului de Miniștri al Egiptului, a făcut o declarație în care a condamnat alianța turco-pakistaneză. După ce a subliniat că această alianță nu corespunde intereselor popoarelor arabe, Nasser a spus: „Participarea oricărei țări arabe la pactul dintre Pakistan și Turcia este de natură să submineze unitatea popoarelor arabe și va însemna înhămarea lor la carul de război al imperialismului anglo-american".

După cum scrie ziarul „Al-Ahram", Salah Salem, ministrul orientării naționale al Egiptului, a declarat la rîndul său ziariștilor că Egiptul nu va intra în alianța turco-pakistaneză, deoarece participarea lui la această alianță „nu corespunde intereselor Egiptului".

—o—

În legătură cu formarea guvernului finlandez

HELSINKI 15 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum s-a mai anunțat, la 1 aprilie, în urma alegerilor pentru Seim, guvernul Finlandei în frunte cu Tuomioja și-a dat demisia. La 6 aprilie, președintele republicii, Paasikivi, l-a însărcinat cu formarea noului guvern pe dr. Urho Kekkonen, unul din liderii Uniunii agrare.

La 7 aprilie, Kekkonen a început tratative cu Leskinen, președintele fracțiunii parlamentare a partidului social-democrat, propunîndu-i formarea unui guvern alcătuit din reprezentanți ai Uniunii agrare și ai partidului social-democrat.

La 13 aprilie, fracțiunea social-democrată a declarat că nu consideră cu putință să participe la un guvern condus de Kekkonen. Liderii social-democraților de dreapta și presa social-democrată și-au exprimat nemulțumirea în legătură cu faptul că formarea guvernului a fost încredințată lui Kekkonen și nu unui social-democrat. Kekkonen a luat contact cu grupurile parlamentare ale celorlalte partide burgheze și le-a propus să participe la guvern. Unele ziare arată că, deoarece Seimul a intrat în vacanță de paști, Kekkonen nu va putea primi răspunsurile înainte de săptămîna viitoare. Potrivit ultimelor știri el a acceptat să amîne tratativele privind formarea guvernului pînă săptămîna viitoare.

Presa democrată subliniază că social-democrații au refuzat să participe la guvernul lui Kekkonen din motive de politică externă. Împreună cu partidul de coaliție de extremă dreaptă, Leskinen și alți social-democrați de dreapta, care a suferit un eșec la recentele alegeri pentru Seim, încearcă să formeze un guvern care să schimbe politica externă a Finlandei.

Democrații populari din Finlanda cer constituirea unui guvern democrat de coaliție alcătuit din reprezentanții celor trei fracțiuni mari din Seim — Uniunea democrată a poporului finlandez, Uniunea agrară și partidul social-democrat.

Scrieri despre literatură

artistică a unor scriitori cunoscuți. Astfel, s-au publicat studii cu privire la scrierile lui Eusebiu Camilar, Cicerone Theodorescu, Marin Preda. Această inițiativă a redacției trebuie continuată sistematic, fiindcă ea este folositoare scriitorilor noștri, veghiindu-se totodată la păstrarea principialității și la evitarea unor exagerări care pot să-i deruteze pe aceștia.

Revista a publicat, de asemenea, și multe articole și recenzii interesante. Unele din aceste articole au ridicat probleme de ansamblu: despre romanul istoric, despre chipul omului nou în literatură (Silvian Iosifescu), despre unele probleme ale comediei (Ov. S. Crohmălniceanu), despre succesele poeziei noastre (S. Damian).

Totuși, principala obiecție pe care cititorul o face redacției, în ceea ce privește critica literară, este că sînt ocolite problemele importante care stau în fața noastră în etapa actuală de dezvoltare a literaturii pe drumul realismului socialist.

Astfel, în paginile revistei n-au fost dezbătute și clarificate problemele luptei de clasă ascuțite care se desfășoară și pe tărîmul ideologiei, al literaturii, nu s-au publicat articole care să înfățișeze și să aplice tezele leniniste cu privire la rolul îndrumător al partidului în domeniul literar-artistic, n-au fost combătute consecvent și cu intransigență unele manifestări actuale ale apolitismului, ale obiectivismului etc.

Este adevărat că în acțiunea de reconsiderare critică a literaturii dintre cele două războaie s-au publicat studii valoroase cum ar fi acelea ale lui Ovid S. Crohmălniceanu despre opera lui Liviu Rebreanu și a lui Topîrceanu. Asemenea studii sînt deosebit de necesare. Revista n-a combătut însă unele confuzii care mai există în această privință, tendințele greșite ale unora de a considera literatura dintre cele două războaie mondiale „în bloc", ignorînd astfel existența în acea vreme a două culturi radical opuse — una democratică, înaintată, valoroasă, și alta decadentă, în care putreziciunea conținutului a dus în cele din urmă și la descompunerea formei artistice.

A pune în valoare în mod critic ceea ce este înaintat și valabil în literatura acestei epoci și a respinge cu hotărîre expresiile ideologiei putrede burgheze constituie una din datoriile însemnate ale revistei.

Revista n-a dezbătut deloc o problemă de mare însemnătate cum este aceea a tipicului.

Insuficient dezbătute au rămas și problemele criticii literare (volumele de critică literară care au apărut nici n-au fost recenzate), ale poeziei lirice și epice, ale satirei și îndeosebi cele legate de oglindirea omului nou în literatură.

Nu-și găsesc locul cuvenit în revistă nici problemele de mare însemnătate ale măiestriei artistice, ale limbii literare.

Reținerea clasicilor n-a fost oglindită în articole care să sublinieze actualitatea și caracterul progresist militant al operelor acestora, modul în care clasicii noștri au rezolvat probleme ale măiestriei artistice — tipizarea, arta portretistică, arta versificării, compoziția, stilul literar etc.

Trebuie să mărturisim că, deși nu constituie o categorie estetică, totuși plictiseala este un sentiment real care însoțește lectura unora dintre articolele publicate. Vrînd, într-un singur articol, să ridice și să lămurească definitiv toate problemele posibile, criticii enciclopedici consumă mari cantități de hîrtie, dar, evident, rămîn la suprafața fenomenelor. Oare nu se pot spune lucrurile și mai concentrat? Oare trebuie să rezolvi într-un articol chiar toate problemele?

Cititorii sînt îndreptățiți să ceară revistei de a-i ține permanent în curent cu mișcarea literară din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară. Ei doresc de asemenea ca în revistă să se vorbească despre succesele literaturii realiste, înaintate din țările capitaliste — succese pe care scriitorii cinstiți le obțin printr-o luptă grea și primejdioasă — precum și despre marasmul literaturii decadente burgheze".

★

În general, conținutul revistei „Viața Românească" s-a îmbunătățit mult și nivelul ei se ridică treptat. Dezvoltarea poeziei lirice, apariția poeziei satirice, dezvoltarea nuvelei, avîntul deosebit al schiței, înviorarea sectorului de critică literară prin cîteva rubrici noi și interesante, promovarea unor tineri scriitori talentați și în general lărgirea cercului de colaboratori ai revistei — iată cîteva din realizările redacției.

Exigențele cititorilor revistei — scriitori, oameni ai muncii în general — cresc însă necontenit. Ei așteaptă să găsească în revista „Viața Românească" răspunsuri clare, combative la cele mai acute probleme ale vieții noastre, ale dezvoltării literaturii.

Ei așteaptă ca redacția revistei — care a dovedit că are posibilități — să meargă mai departe și să transforme pe deplin principalul organ al Uniunii Scriitorilor într-un puternic centru militant pentru o literatură înaintată, cu o înaltă valoare artistică și o mare forță educativă.

Poporul muncitor desfășoară o intensă activitate, sub conducerea partidului, pentru lichidarea înapoierii agriculturii, pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Revista „Viața Românească" este chemată să contribuie din plin ca literatura să-și îndeplinească misiunea nobilă de puternic instrument al partidului și statului în lupta pentru fericirea poporului. Aceasta este calea pentru crearea unor noi opere literare valoroase, care — însuflețindu-i pe contemporani — să lase totodată posterității imaginea artistică a vremurilor de astăzi.

Este necesar ca redacția să-și analizeze munca cu regularitate și temeinic, în spirit critic și autocritic, să ia cu promptitudine măsuri pentru lichidarea lipsurilor. Scriitorii așteaptă din partea redacției o îndrumare calificată, plină de atenție, capabilă să deschidă orizonturi noi.

Lipsa de exigență ideologică și artistică de care a dat dovadă uneori redacția nu poate fi decît dăunătoare. În timp ce revistei „Viața Românească" îi revenea și îi revine sarcina de a lua o atitudine hotărîtă împotriva oricăror tendințe de apolitism, asemenea tendințe și-au făcut loc, oiteodată, chiar în proprille ei pagini.

Lărgirea cercului de colaboratori ai revistei — sarcină necesară și permanentă — cere continua îmbunătățire a muncii redacției. Nu numai tinerii scriitori care au nevoie de o îndrumare caldă și temeinică, ci și oricare scriitor care dorește să creeze opere realiste, necesare poporului, trebuie să fie ajutat cu atenția cuvenită, într-un spirit larg și în același timp fără concesii neprincipiale.

Este necesară întărirea răspunderii personale a fiecărui redactor și totodată dezvoltarea unei munci colective, bine organizate și operative — în primul rînd a colegiului redacțional al revistei — pentru a asigura permanent o linie justă revistei, publicarea unor lucrări cu înalte însușiri ideologice și artistice. Redacția trebuie să dezbată mult mai intens în interiorul ei problemele actuale politice și ideologice, să capete o orientare în aceste probleme, să organizeze studiul marxist-leninist și de specialitate al membrilor ei.

Pentru ca revista să poată face față mai departe cu cinste sarcinilor actuale sporite, pentru ca ea să înregistreze noi succese, este nevoie ca Biroul și Secretariatul Uniunii Scriitorilor să dea redacției un sprijin serios și regulat.

Cititorii așteaptă ca redacția „Vieții Românești", dezvoltînd realizările de pînă acum și lichidînd cu hotărîre lipsurile existente, să contribuie cu toate forțele la avîntul literaturii noastre.

Trimiterea de împuterniciți ai C.C. al P.C.U.S. în sovhozuri din regiunile în care se desfășoară valorificarea de noi pămînturi

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite :

In scopul asigurării organizării și construirii noilor sovhozuri cerealiere pe pămînturile virgine și înțelenite din Kazahstan, Siberia apuseană, Ural și regiunea Volgăi în termenele fixate de guvern, precum și în scopul acordării unui ajutor practic în această muncă organelor locale de partid și sovietice, Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a ales și a trimis împuterniciți ai C.C. al P.C.U.S. pentru fiecare 4—5 sovhozuri cerealiere de curînd înființate în regiunile în care se desfășoară acțiunea de valorificare de noi pămînturi.

Înainte de a se deplasa pe teren, împuterniciții C.C. al P.C.U.S. au cunoscut îndeaproape experiența în muncă a unui șir de colhozuri și sovhozuri fruntașe din regiunea Moscova. Ei au fost inițiați i munca colhozului „Molotov", raionul Ramensk, de către N. I. Puzancikov, președintele colhozului, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S. : în munca sovhozului „Gorki—II" de către S.G. Semenov, directorul sovhozului și Erou al Muncii Socialiste ; în munca sovhozului „Lesnie Poliani" de către F. I. Trizno, directorul sovhozului și Erou al Muncii Socialiste ; în munca sovhozului „M. Gorki" de N. A. Filatov, agronom șef al sovhozului.

În pavilionul mecanizării din cadrul Expoziției agricole unionale, împuterniciților C.C. al P.C.U.S. li s-au arătat noile mijloace tehnice agricole : tractoare, mașini pentru lucrarea pămîntului, pentru însămînțat și strînsul recoltei, care sînt trimise în regiunile în care a pornit munca de valorificare a pămînturilor virgine și înțelenite. La Expoziția unională de construcții li s-a dat prilejul să cunoască îndeaproape diferitele materiale locale de construcție, folosite pentru construirea de clădiri destinate producției și pentru construirea de locuințe în S.M.T.-uri, colhozuri și sovhozuri.

Împuterniciții C.C. al P.C.U.S. au ascultat referatul lui T. A. Iurkin, ministrul sovhozurilor al R.S.F.S.R., despre principiile fundamentale ale organizării de noi sovhozuri cerealiere, conferința academicianului T. D. Lisenko, președintele Academiei Unionale de Științe Agricole „V. I. Lenin", despre agrotehnica obținerii de recolte bogate de grîu de primăvară pe pămînturile virgine și înțelenite din regiunile din Siberia și Kazahstan.

Împuterniciților C.C. al P.C.U.S. li s-au pus la dispoziție mici biblioteci cu cea mai nouă literatură agricolă, broșuri și cărți despre experiența înaintată a colhozurilor, sovhozurilor și S.M.T.-urilor și îndreptare de primă necesitate privind problemele agriculturii.

Fiecărui împuternicit al C. C. al P.C.U.S. i s-a pus la dispoziție un autoturism „G.A.Z.-69".

Rezultatele îndeplinirii planului cincinal al R. Cehoslovace

PRAGA 15 (Agerpres). — CETEKA La 14 aprilie, Direcția Statisticii de Stat a R. Cehoslovace a dat publicității comunicatul oficial cu privire la rezultatele îndeplinirii primului plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a Republicii Cehoslovace pe anii 1949—1953.

În comunicat se spune că în decursul cincinalului, producția industrială a crescut de peste două ori. Cota-parte a industriei în venitul național a crescut de la 56% în 1948, la 70% în 1953.

În anii cincinalului, producția a crescut în toate sectoarele economiei naționale ; în unele ramuri însă, sarcinile trasate de plan n-au fost îndeplinite.

Cota-parte a producției mijloacelor de producție în volumul global al producției industriale a crescut de la 57,6% la 62,3%. Producția de mașini a sporit de 3,3 ori. În decursul cincinalului a sporit nu numai producția mijloacelor de producție, ci și producția articolelor de consum. Productivitatea muncii a crescut în decursul cincinalului cu 60%.

În decursul cincinalului, producția de energie electrică a crescut cu 65 la sută, iar în comparație cu 1937 a crescut de trei ori. Au fost date în exploatare 12 noi centrale electrice mari, dintre care șase hidrocentrale. Producția de fontă a sporit cu 69%, de oțel — cu 67%, de laminate — cu 73%, de țevi de oțel — cu 74%. Producția de feroaliaje a crescut de 3,8 ori.

În cursul cincinalului au fost puse în funcțiune șase furnale înalte, nouă cuptoare Martin și opt cuptoare electrice, două convertisoare, șase laminoare și două secții pentru laminatul țevilor.

În cursul cincinalului au fost construite 24 de uzine pentru construcția de mașini.

Volumul producției industriei chimice a sporit de 2,5 ori. A fost considerabil lărgită producția de mătase artificială și de îngrășăminte chimice.

În comparație cu anul 1948, volumul producției industriei alimentare a crescut în 1953 cu 83% ; au fost construite cîteva zeci de întreprinderi pentru producția și prelucrarea produselor alimentare.

Pînă la 31 decembrie 1953 cele 6679 cooperative agricole unice au grupat 262.000 de gospodării țărănești, cota-parte a acestor gospodării reprezentînd 32% din pămîntul cultivat.

În cursul cincinalului, agricultura a fost înzestrată cu 14.363 tractoare noi, 1.175 de combine, 13.577 de mașini de recoltat cereale și 1.050 de autocamioane.

S-a terminat instalarea de centrale telefonice în toate satele cehoslovace. În 1953 a fost construit primul centru de televiziune.

Salariul mediu al muncitorilor din toate ramurile economiei naționale a crescut în decursul cincinalului cu 34%, iar în industrie — cu 56%. Numărul muncitorilor a crescut cu o treime.

În comparație cu primul an al cincinalului, în 1953 populația a cumpărat cu 33% mai multă pîine, cu 53% mai multă carne, cu 144% mai multe grăsimi, cu 291% mai mult orez, cu 53% mai multă cafea, cu 216% mai mult ceai. A crescut considerabil vînzarea de mărfuri industriale către populație.

În cursul cincinalului, oamenii muncii au primit în folosință 131.000 de locuințe; 46.000 de locuințe au fost construite de oamenii muncii prin mijloace proprii.

Actualmente, 97% din satele Cehoslovaciei au lumină electrică.

Au fost deschise 17 noi instituții de învățămînt superior, iar în prezent numărul total al acestora a ajuns la 39. În aceste instituții învață peste 47.000 de studenți. În anii cincinalului s-a dezvoltat activitatea editorială și s-a întărit industria cinematografică.

În 1953, venitul național a fost cu două treimi mai mare decît în 1948.

Succesele obținute în cadrul primului cincinal deschid în fața oamenilor muncii cehoslovaci largi perspective pentru dezvoltarea continuă a economiei naționale și ridicarea nivelului de trai al poporului.

Divergențe între S.U.A., Anglia și Franța în problemele Extremului Orient

Comentariile presei occidentale despre tratativele lui Dulles la Londra și Paris

NEW YORK 15 (Agerpres). — După cum reiese din relatările presei, comunicatul cu privire la tratativele dintre Dulles și Eden, pe care unele ziare îl prezintă drept o expresie „a unității de scopuri" între S.U.A. și Anglia, dovedește în realitate că divergențele dintre aceste țări în problemele Extremului Orient n-au fost cîtuși de puțin înlăturate. Corespondentul din Londra al ziarului „New York Times", Middleton, relatează despre „divergențele considerabile" între interpretarea engleză și cea americană a comunicatului comun al lui Dulles și Eden. El scrie că delegația S.U.A. abia părăsise Anglia pentru a pleca spre Paris, cînd din Londra au și sosit știri cu privire la „divergențele considerabile între cei doi aliați în privința interpretării comunicatului". „Delegația S.U.A., continuă corespondentul, consideră acordul drept un „pas concret înainte" în acțiunea de creare a unei alianțe militare în Asia de sud-est". Middleton arată că această „interpretare americană oficială" a comunicatului „este greu de împăcat" cu părerea Angliei, exprimată în Camera Comunelor de Eden, care a arătat că acordul realizat nu reprezintă „un angajament precis de a întreprinde anumite acțiuni în anumite condiții".

Potrivit interpretării engleze, scrie Middleton, S.U.A. și Anglia „trebuie să lămurească reacția celorlalte state interesate înainte de a hotărî ce măsuri trebuie întreprinse pe viitor". Referindu-se la tratativele lui Dulles la Paris, Middleton scrie că, „încercînd să obțină acceptarea planului american-englez, Dulles se lovește de o dificultate vădită : împotrivirea unor grupuri influente din sînul guvernului francez față de o intervenție internațională în Indochina".

McCormick, comentatoarea aceluiași ziar, arată că la Londra și Paris Dulles a constatat „o opoziție puternică față de politica sa de amenințări înainte de începerea tratativelor de la Geneva".

★

PARIS 15 (Agerpres). — Comentînd tratativele care au avut loc la 14 aprilie între secretarul de stat al S.U.A., Dulles, și ministrul afacerilor externe al Franței, Bidault, Maurice Ferro scrie în ziarul „Paris Presse-L'Intransigeant" că între „doctrinele" celor trei puteri occidentale în ceea ce privește Asia nu a existat și nu există unitate. Ferro arată că Dulles a fost nevoit să renunțe la planul său inițial de a obține asentimentul Angliei și Franței pentru o „declarație" ostilă Chinei și pentru așa-zise „acțiuni comune" în Indochina. În locul acestora, Dulles a propus un proiect de pact militar pentru Asia de sud-est și partea apuseană a Oceanului Pacific, după modelul tratatului nord-atlantic. Participarea la un asemenea pact — scrie Ferro — pune Franței o problemă greu de rezolvat. Ferro consideră că un asemenea pact poate duce în mod „automat" la așa-zisa „internaționalizare" a conflictului din Indochina, adică la intervenția armată fățișă a S.U.A. în războiul din Indochina.

Conflict în sînul guvernului francez în problema „comunității defensive europene"

PARIS 15 (Agerpres). — Agențiile de presă occidentale relatează că în urma semnării „convenției cu privire la relațiile dintre Marea Britanie și comunitatea defensivă europeană", în sînul guvernului francez s-a accentuat conflictul în problema „comunității defensive europene".

Agențiile de presă relatează că în timp ce manevra miniștrilor M.R.P., care au încercat să grăbească fixarea dezbaterilor în problema ratificării tratatului „armatei europene", a eșuat în mod lamentabil, o serie de miniștri radicali, în frunte cu Edgar Faure și Martinaud-Deplat, s-au pronunțat la rîndul lor, ca și miniștrii gaulliști, împotriva fixării „prematurе" a dezbaterilor. Într-o declarație dată publicității, cei doi miniștri radicali subliniază că „nu poate fi vorba de necesitatea fixării unor dezbateri, întrucît niciuna din condițiile preliminare cerute de deputați nu a fost îndeplinită".

Pe de altă parte, așa numitele „garanții" britanice au înăsprit și mai mult contradicțiile existente în sînul partidelor politice burgheze în problema „armatei europene". Acest lucru s-a manifestat cu o deosebită tărie în partidul socialist (S.F.I.O.) al cărui secretar, Guy Mollet, este unul din promotorii planurilor de reînarmare a Germaniei occidentale. Exprimînd însă sentimentele majorității deputaților socialiști, Pierre Lapie, unul din liderii partidului, a arătat că „convenția" britanică a intensificat și mai mult opoziția opiniei publice față de tratatul „armatei europene".

Declarațiile lui Lapie confirmă de altfel impresia generală a majorității cercurilor politice franceze. După cum relatează agenția Reuter, „convenția" încheiată între Anglia și statele participante la „comunitatea defensivă europeană" a avut un efect cu totul contrar celui scontat, punînd în minoritate fracțiunile politice favorabile reînarmării Germaniei occidentale.

Demisia lui Bevan din „guvernul de schimb" laburist

LONDRA 15 (Agerpres). — Aneurin Bevan, liderul aripei de stînga a partidului laburist a demisionat din așa numitul „guvern de schimb" laburist. (Partidul laburist care se află acum în opoziție a instituit un „guvern de schimb", în cadrul căruia conducătorii partidului ocupă posturile pe care urmează să le dețină în eventualitatea venirii partidului lor la putere).

Într-un comunicat dat publicității, Bevan arată că hotărîrea sa este motivată atît de politica de sprijinire a reînarmării Germaniei, dusă de Comitetul executiv al partidului, cît și de faptul că Attlee și partizanii lui n-au protestat împotriva atitudinii lui Eden în problema Indochinei. „Sînt profund indignat, a declarat Bevan, de poziția lamentabilă a grupului nostru parlamentar care n-a respins imediat hotărîrea guvernului de a urma inițiativa americană. După părerea mea acest lucru periclitează dacă nu sabotează chiar în întregime posibilitatea reglementării pașnice a conflictului din Indochina în cadrul conferinței de la Geneva".

Inmînarea Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" d-nei Andrea Andreen

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite :

La 15 aprilie, în sala Sverdlov a Kremlinului a avut loc înmînarea Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" doamnei Andrea Andreen, una din cele mai active luptătoare împotriva primejdiei războiului, eminentă militantă pe tărîm social din Suedia. La solemnitatea înmînării premiului au fost de față numeroși reprezentanți ai organizațiilor obștești din Moscova, fruntași ai întreprinderilor industriale, oameni de știință, lucrători pe tărîmul medicinei, scriitori, oameni ai artei.

Președintele Comitetului pentru Premiile Internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare", acad. Dmitri Skobelțin, a felicitat-o pe doamna Andrea Andreen cu prilejul primirii înaltei distincții.

El a salutat-o pe doamna Andrea Andreen ca pe una din cele mai active luptătoare pentru cauza păcii și i-a înmînat diploma și medalia de aur de laureată a Premiului Internațional Stalin.

După aceea a luat cuvîntul președintele Comitetului sovietic pentru apărarea păcii, Nikolai Tihonov. Andrea Andreen, laureată a Premiului Stalin, a fost salutată căldurос de : prof. Margarita Zaharova din partea reprezentanților medicinei sovietice, Nina Popova, președinta Comitetului antifascist al femeilor sovietice, Maria Levcenko, lucrătoare la fabrica de încălțăminte „Burevestnik" din Moscova, laureată a Premiului Stalin, precum și de d-na Eva Palmer, membră în Comitetul suedez pentru apărarea păcii. Apoi s-a dat citire salutului primit de la New York din partea lui Howard Fast.

În cuvîntarea sa de răspuns, d-na Andrea Andreen a mulțumit din toată inima pentru onoarea ce i s-a acordat. Subliniind însemnătatea uriașă a mișcării partizanilor păcii pentru menținerea păcii în lumea întreagă și a prieteniei între popoare, Andrea Andreen și-a exprimat convingerea că va sosi timpul cînd războiul va deveni o imposibilitate.

„Aceasta va fi o nouă epocă în istoria omenirii. Aceasta este speranța noastră, a declarat d-na Andreen. Să continuăm deci lupta pentru pace".

În cleștele șomajului

MOSCOVA 15 (Agerpres). — „Pravda" publică sub semnătura lui E. Litoșko un articol intitulat „În cleștele șomajului", în care se spune între altele :

Ziarul „Daily News", care apare la Los Angelos, scria recent : „Valul de șomaj inundă statele din vest". Revista „News", care apare la Washington, arată că numărul șomerilor în capitala S. U. A. este astăzi mai mare ca oricînd de la criza din iurul anului 1930.

În statul New York sînt 500.000 șomeri, în California — 334.000. În presă apar tot mai des știri despre așa-zisele „orașe-fantomă" părăsite de locuitori pentru că acolo nu se poate găsi de lucru.

Organele guvernante din S.U.A. nu pot ascunde creșterea catastrofală a șomajului. Deși, după cum scria recent revista americană „News Week", statistica șomerilor „se bazează mai mult pe presupuneri" și nu oglindește deloc adevărata stare de lucruri, pînă și din datele oficiale, vădit micșorate, reiese că armata șomerilor totali din S.U.A. crește cu repeziciune. Numai în perioada noiembrie-decembrie 1953 și ianuarie 1954 numărul șomerilor a crescut cu peste 2 milioane persoane. În februarie, numărul șomerilor a crescut cu peste 500.000.

Chiar și liderii sindicatelor americane subliniază că cifrele oficiale reduc intenționat numărul șomerilor din țară. Luînd cuvîntul la 9 aprilie în cadrul unei conferințe a sindicatului unit al muncitorilor din industria de automobile și de avioane, președintele Congresului sindicatelor de producție, Reuter, a declarat că în prezent în S.U.A. se numără 5 milioane de șomeri totali.

Potrivit datelor Congresului sindicatelor industriale, numărul celor care lucrează săptămîna de lucru incompletă a ajuns încă în ianuarie a.c. la 9 milioane.

Pînă și avocații așa-zisului „mod de viață american" sînt nevoiți să vorbească acum despre teama tot mai mare a oamenilor muncii americani în fața catastrofei economice care se apropie.

„În rîndurile poporului american crește tot mai mult teama, a declarat recent senatorul Morse. Oamenii au nevoie de ceva mai mult decît de simple consolări verbale deoarece ei văd manifestările concrete ale ruinei economice — veniturile tot mai scăzute ale fermierilor, șomajul crescînd și săptămîna de lucru care se reduce mereu. În prezent, șomajul crește într-un ritm mai accelerat decît la începutul anului 1950 cînd el a atins cel mai ridicat nivel de după război cifrîndu-se la aproximativ cinci milioane oameni".

„Savanții" lachei ai monopolurilor încearcă cu nerușinare să prezinte criza economică și șomajul în masă legat de aceasta drept o „binefacere" pentru oamenii muncii din S.U.A. Cunoscutul economist burghez Roger Babson, consilier al bancherilor din Wall Street perorează cu cinism că „depresiunea dă oamenilor muncii posibilitatea de a se odihni și de a-și strînge forțe pentru un nou efort fizic".

În presa americană se pot vedea tot mai des știri în care se arată că șomerii duc o existență mizeră. „În centrul regiunii cultivatoare de bumbac din statul Missouri, scrie ziarul „Post Dispe'ch" în acest an sînt mai mulți înfometați decît s-au văzut vreodată de la criza din 1930".

Pentru a cîștiga o bucată de pîine și pentru a-și salva copiii de la moartea prin foamete multor șomeri nu le rămîne deseori altceva de făcut decît să recurgă la crime. Un asemenea caz a fost anunțat recent de agenția telegrafică Associated Press. În California a fost judecat un oarecare Stanford Patton, veteran al celui de al doilea război mondial, pentru că a dat foc unei păduri. În timpul stingerii incendiului au pierit 15 persoane. Cînd judecătorul l-a întrebat de ce a comis această crimă, Patton a răspuns : De multă vreme sînt fără lucru, iar acasă am trei copii flămînzi și soția gravidă. Credeam că la stingerea incendiului voi putea cîștiga cîțiva dolari pentru a le da de mîncare.

Membrii sindicatelor din S.U.A. cer tot mai insistent să se ia măsuri concrete și eficace pentru a ușura cît de cît soarta grea a șomerilor. Dar cercurile guvernante din S.U.A. rămîn ca și pînă acum surde și mute la aceste revendicări. După cum a subliniat recent un senator, în raportul ministrului adjunct al finanțelor, Bargess, se arată că „atît timp cît șomajul nu va cuprinde aproximativ 25% din brațele de muncă, guvernul nu trebuie să la niciun fel de măsuri".

Revista „Baron's", organ al oamenilor de bursă americani, scria cu un cinism fără pereche că „singurul mijloc pentru a stoarce de la un muncitor norma zilnică — este amenințarea copiilor lui cu foametea".

În timp ce oamenilor muncii din State'e Unite șomajul le aduce foamete, mizerie și ruină, pentru un pumn de magnați ai Wall-Streetului șomajul constituie un mijloc necruțător de asuprire și crîncenă exploatare, o sursă în plus de profituri și îmbogățire.

Declarația partidului social-democrat din Germania occidentală

BONN 15 (Agerpres).

Serviciul de presă al partidului social-democrat a publicat următoarea declarație : „Ca răspuns la propunerile U.R.S.S., puterile occidentale nu fac decît să se mențină cu încăpățînare pe poziția lor — amenințarea cu bomba cu hidrogen. Prin aceasta însă nu fac decît să contribuie la menținerea încordării internaționale, tocmai într-un moment cînd este nevoie mai mult decît oricînd de coexistența pașnică între Est și Vest".

Scrisoare din Roma

Țăranii italieni luptă pentru pămînt și drepturi

MAURIZIO FERRARA

În programul expus la începutul lunii martie în Cameră și Senat de către primul ministru Scelba, cea mai ultimitoare „omisiune" a fost fără îndoială aceea în legătură cu politica agrară a guvernului. Scelba n-a făcut decît o singură referire în treacăt la „necesitatea de a se aplica legile reformei agrare" și la necesitatea de „a se studia chestiunea contractelor agrare".

După cum se știe însă, în ultimii ani, datorită luptei desfășurate de comuniști și socialiști în vederea ușurării situației grele a țăranimii italiene, înfăptuirea reformei agrare și îmbunătățirea contractelor cu muncitorii agricoli — probleme care sînt de cea mai mare importanță pentru viața milioanelor de țărani — au fost în centrul atenției opiniei publice și a parlamentului. Sub presiunea maselor, guvernul democrat-creștin n-a putut să nu dea importanță acestor două probleme.

Dar în ce domeniu au mai aplicat clericalii — care de 7 ani sînt la putere în Italia — legile pe care voința poporului i-a constrîns să le adopte — ce-i drept ! — scrîșnind din dinți ?

Apărători credincioși ai marii proprietăți agrare, clericalii și aliații lor liberali și social-democrați au acționat întotdeauna pentru a împiedica realizarea unei adevărate reforme agrare. Țăranilor care luptă pentru o viață mai bună ei le-au răspuns cu amenințări, cu închisori și, de multe ori, cu gloanțe. În satele italiene se duce un adevărat „război rece" împotriva țărănimii muncitoare. Numele muncitorilor agricoli căzuți eroic în multe sate din sud, la Melissa, Montescaglioso, Lentella, Torremmaggiore, în centrul Italiei, la Siena și Celano, în nord, în valea Padului, stau mărturie a sîngeroaselor represiuni antipopulare dezlănțuite de clericali și de marii moșieri în cursul măreților lupte duse de țărani pentru aplicarea constituției și pentru ridicarea nivelului de trai al maselor înfometate și sărăcite de-a lungul anilor de fascism și război.

Datele statistice arată că milioane de țărani și muncitori agricoli trăiesc într-o mizerie cumplită. 92% dintre muncitorii agricoli cîștigă mai puțin decît minimul necesar traiului, stabilit în mod oficial. În satele italiene, mai mult de 2.000.000 de oameni n-au o locuință omenească și sînt nevoiți să trăiască în cocioabe insalubre, în locuințe improvizate și chiar în peșteri, ca sălbaticii.

Ca în orice țară capitalistă și în Italia majoritatea pămîntului se află în mîna marilor moșieri. 4.600.000 de familii țărănești — adică 84% din numărul lor total — n-au deloc pămînt sau posedă mai puțin de 1 ha., în timp ce 40.000 de moșieri mari și mijlocii stăpînesc peste 10 milioane hectare. Dintre aceștia un grup restrîns de mari moșieri stăpînesc latifundii imense — mai ales în sudul țării.

Abia în anul 1950, cînd a devenit absolut limpede că țăranii vor impune ei înșiși reforma agrară, prin ocuparea pămînturilor nelucrate ale marilor proprietari, care le foloseau drept „rezerve de vînătoare" — abia atunci democrat-creștinii s-au hotărît să prezinte Senatului un proiect de reformă agrară. În introducerea la acest proiect se anunța că guvernul intenționează să distribuie țăranilor un milion și 600 mii hectare de pămînt care urma să fie luat (pe baza unor îmbelșugate compensații) de la marii proprietari. Dar la 31 decembrie 1952, ministrul agriculturii de atunci, Fanfani, a anunțat că perioada exproprierii trebuie considerată încheiată și că legea agrară și-a trăit traiul. Dar, după cum se știe, pînă în acel moment fusese expropriată numai o suprafață neînsemnată de pămînt și anume de pămînt prost, făcîndu-li-se astfel unora dintre proprietari un veritabil serviciu.

Astfel „marea reformă" trîmbițată de clericali s-a dovedit a fi în realitate o mare înșelătorie. Dintre milioanele de țărani lipsiți complet de pămînt sau cu proprietăți atît de mici încît nu pot produce nici măcar hrana anuală a familiei, numai 35 mii au căpătat mici petece de pămînt. Chiar și această împărțire s-a făcut pe sprînceană, fiind favorizați cei înscriși în cooperativele „albe" (ale democrat-creștinilor) sau cei înscriși în listele parohiale. Cu toată această reformă făcută în primul rînd — după cum au mărturisit deallminteri o serie de ziariști reacționari — pentru a micșora influența comuniștilor la țară, rezultatele alegerilor au arătat că cele mai multe voturi pentru Partidul Comunist Italian s-au dat tocmai în sud și tocmai în zonele așa-numite „de reformă", unde se împărțise puținul pămînt pe care guvernul îl cumpărase la un preț ridicat de la proprietari.

Dejucarea planurilor guvernului și creșterea influenței comuniștilor se explică prin marea luptă politică pe care țăranii trebuie s-o ducă pentru a cîștiga dreptul de a cultiva pămîntul. Această luptă a avut și aspecte sîngeroase și dintre acestea reamintim măcelul de la Melissa, unde poliția guvernului democrat-creștin a deschis focul și a tras timp de 20 minute asupra unei mulțimi neînarmate care ocupase un teren nelucrat și începuse să-l cultive.

După ce au răspuns cu gloanțe încercărilor țăranilor de a obține înfăptuirea drepturilor lor, recunoscute prin legea cu privire la reforma agrară, clericalii au încercat să folosească „reforma" în scopuri demagogice. Astfel, în septembie 1950, ministrul Segni a predat cu mare pompă niște jalnice petece de pămînt unor țărani din Calabria. Dar totul a fost numai o bătaie de joc. După ce au ocupat pămînturile, țăranii au văzut că pămînturile atribuite sînt mult mai mici și mult mai proaste decît acelea pe care le cultivaseră pînă atunci.

După aceasta, mulți țărani care crezuseră în demagogia socială a democrat-creștinilor și-au schimbat părerea. Și văzînd cu ochii lor că este cu neputință să capeți dreptate de la un guvern compus în general din prieteni ai patronilor și moșierilor, ci au votat în masă — la 7 iunie 1953 — pentru partidele populare care le-au sprijinit întotdeauna revendicările.

O altă problemă țărănească spinoasă este problema contractelor agricole, adică a contractelor prin care țăranii fără pămînt se angajează să lucreze pămîntul moșierului. În Italia, și în special în sud, aceste contracte sînt adevărate contracte-șireang. „Cotele" care revin proprietarului sînt enorme. Uneori țăranul trebuie să dea pentru fiecare hectar care produce, de pildă, 6 chintale de grîu, o cantitate dublă. Prin clauzele pe care le conțin, aceste contracte ele se aseamănă cu cele existente în epoca feudală. Un exemplu în această privință este lămuritor : în contractul agricol care-l leagă pe țăran de pămîntul arhiepiscopului de Confleuza stă scris că, în caz de neînțelegere între țăran și proprietar pentru împărțirea produselor, țăranul **nu poate** să-l dea în judecată pe stăpîn. Aceasta e situația „juridică" a țăranilor italieni care, mai ales în sud, se află de fapt cu totul la discreția proprietarilor. Aceștia se poartă cu ei adeseori în modul cel mai lipsit de inimă. E de ajuns să spunem că în unele sate din Puglia șomajul e atît de grav încît muncitorii agricoli sînt nevoiți să lucreze doar pentru un codru de pîine și o legătură de ceapă. În alte sate din Puglia există un adevărat „tîrg de muncitori agricoli" : în zorii zilei piața din sat e plină de șomeri ; sosesc agenții proprietarului care are nevoie de brațe pentru săpatul pămîntului ; ei pipăie mușchii oamenilor. Cei mai puternici și sănătoși sînt angajați pentru cîteva lire și numai pentru o singură zi. Ceilalți, care sînt slabi sau bătrîni, sau prea tineri, rămîn acasă să sufere de foame sau să cerșească.

Față de situația gravă care domnește în satele italiene, încercările făcute de Scelba de a trece sub tăcere problemele agrare sînt un semn alarmant. Este clar că acest guvern (care vrea să păstreze cu orice preț legăturile cu cele mai reacționare grupuri sociale din Italia și mai ales cu moșierii care sînt, îndeosebi în sud, legați în majoritatea lor de partidul monarhic), înclină din nou să nu facă absolut nimic pentru îmbunătățirea situației din satele italiene. Dar, după cum se știe, în întreaga Italie mișcarea țăranilor pentru pămînt la amploare. Această mișcare devine tot mai puternică și mai organizată. Știri recente arată că în provinciile Livorno și Pisa muncitorii agricoli și țăranii au organizat greve, mitinguri și demonstrații împotriva samavolniciei latifundiarilor și complicității autorităților care îi favorizează pe aceștia. În provincia Foggia, dijmașii din comuna Solagno au ocupat din nou pămînturile expropriate de pe care au fost alungați de jandarmi și au început să lucreze la însămînțări. O puternică impresie a produs greva de 24 ore și puternicele demonstrații organizate în întreaga țară de 400.000 de dijmași împreună cu familiile lor, demonstrații în urma cărora numeroși moșieri au fost nevoiți să satisfacă revendicările dijmașilor.

Toate aceste fapte arată că guvernul nu va putea ocoli problema agară — această problemă acută a vieții sociale din Italia. Împotriva acestei intenții de a ocoli rezolvarea problemelor vitale ale satului italian, muncitorii agricoli și țăranii, atît în nord cît și în sud, desfășoară o puternică luptă. Masele de muncitori agricoli și de țărani săraci luptă pentru o nouă politică economică și socială care să contribuie la îmbunătățirea vieții în satele italiene și să ajute ca întreaga țară să iasă din grava criză economică și politică ce o apasă.

PE SCURT

● Guvernul R. P. Chineze l-a numit pe Cian Ven-tian în funcția de locțiitor al ministrului afacerilor externe al R. P. Chineze. Cian Ven-tian va rămîne mai departe ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Chineze în U.R.S.S.

● Doamna Vijaia Lakșmi Pandit, președinta Adunării Generale a O.N.U., luînd cuvîntul la Bombay în fața membrelor unor organizații feminine, a adresat femeilor din întreaga lume un apel cerîndu-le să se opună cu toată hotărîrea folosirii armei atomice.

● La 12 aprilie autoritățile franceze din posesiunea Pondichéry au întreprins un atac pe teritoriul indian împotriva satului Pallal Chavedi, unde se găsesc numeroși refugiați indieni din Pondichéry. Opt persoane au fost rănite în cursul ciocnirii care a avut loc între poliția franceză și cea indiană.

● După cum anunță agenția France Presse, în cursul zilei de 14 aprilie și a nopții de 14 spre 15 aprilie, unitățile Armatei Populare Vietnameze care asediază fortăreața franceză Dien Bien Fu și-au intensificat atacurile asupra sectorului nord-vest al dispozitivului francez de apărare. Unitățile Armatei Populare au atacat aerodromul francez, pricinuindu-i distrugeri importante.

● S.U.A. își intensifică intervenția în războiul din Indochina. Comandamentul aviației americane din Extremul orient a anunțat la 14 aprilie că o escadrilă de avioane de tip „C 119 — Flying Boxcar" va fi folosită pentru transportul de armament american din Filipine în Indochina.

● După date oficiale de la Bonn, la sfîrșitul lunii martie a. c., în Germania occidentală (fără Berlinul occidental) au fost înregistrați 1.427.000 de șomeri, față de 1.393.000 ciți au fost înregistrați la sfîrșitul lunii martie anul trecut.

După cum au fost nevoite să recunoască pînă și cercurile guvernamentale de la Bonn, în afara șomerilor înregistrați, în Germania occidentală există cel puțin încă aproximativ un milion de șomeri neînregistrați ; în Berlinul occidental sînt 250.000 de șomeri.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE : Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. : Rigoleto ; Teatrul de Stat de Operetă : Ana Lugojana ; Național „I. L. Caragiale" (Studio) : Martin Rogers descoperă America (cra 19) ; Național „I. L. Caragiale" (Comedia) : Zori deasupra Moscovei ; Municipal : Afaceriștii ; Tineretului : Neispăvitul ; Studioul Actorului de Film „C. Nottara" : Nepotii gornistului (în sala teatrului C.C.S.) ; Armatei (B-dul Gral Magheru) : De partea cealaltă ; Armatei (Calea 13 Septembrie) : Vlaicu Vodă ; Muncitoresc C.F.R. (Giulești) : Viața începe din nou ; Teatrul Evreesc de Stat : Hase di iesoime ; Ansamblul de Estradă al R.P.R. : Și Ilie face sport.

CINEMATOGRAFE : Patria : Săptămîna filmului maghiar ; Republica, București, 1 Mai : Pulbere arginție ; I. C. Frimu : Boier cu orice preț ; Înfrățirea între popoare : Republica Populară Romînă și filmul de desene animate „Marinică" ; Maxim Gorki : Filme pentru cei mici (matineu). Copilul nimănui. Inimă de voinic. Povestire despre pătratele verzi ; Elena Pavel : Schubert ; Lumina : Nu-i pace sub mășlini ; Victoria : Insula misterelor ; Timpuri Noi : Copiii Stalingradului. Tîrgul din Leipzig. Jurnal romînesc nr. 13. Jurnal sovietic nr. 8. O poveste cu ursulețli ; Gh. Doja, Alex. Sahia : Un pichet în munți ; Alex. Popov : Lupta pentru viață ; 8 Martie, Boleslaw Bierut : Corăbiile atacă fortărețele (AmiralulUșakov, seria a III-a) ; Vasile Roaită, Volga : O scrisoare pierdută ; Unirea : Keto și Kote ; Cultural : Fiul mării ; Grivița, M. Eminescu, Miorița, Rahova : Povestire despre pătratele verzi. Copilul nimănui. Inimă de voinic ; Constantin David : Preludiul gloriei ; Flacăra : Suspine pe stradă ; T. Vladimirescu : Cu inima înțeleg ; Arta : Ruy-Blas ; Popular : Femeia are cuvîntul ; Moșilor : Prințesa trufașă ; 23 August : Nunta cu zestre ; Donca Simo : Apărătorii patriei ; Ilie Pintilie : Kalin vulturul ; 9 Mai : Amiralul Nahimov ; Libertății : Fiica regimentului ; N. Bălcescu : Comoara din insula păsărelelor ; Olga Bancic : Bătălia din golful Caliacra (AmiralulUșakov, seria a I-a).

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.60.20, 7.60.40, 7.61.00, 7.61.30, 7.61.40.

Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. STALIN".